XXXVII. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. JANUÁR 22.

Ludas Matyi

A FÁBÓL FARAGOTT KIRÁLYFI

ESTE A SZÉKELYEKNÉL
— Ja, lelkem, én már csak Bartókot tudok ám énekelni!

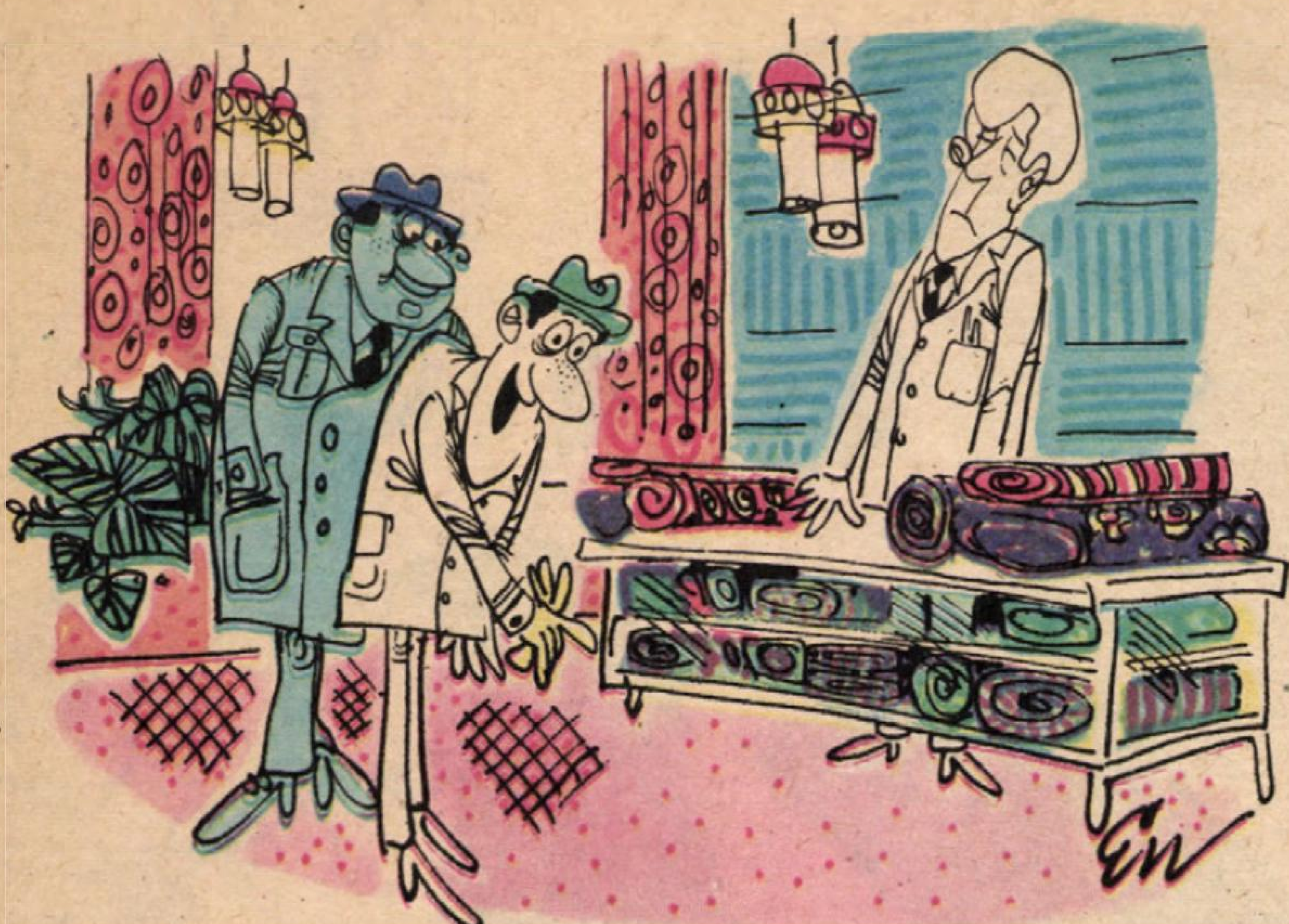

A SZARVASSÁ VÁLTOZOTT FIÚK

A KÉKSZAKÁLLÚ HERCEG VÁRA
„— Lásd, ez az én birodalmam!"

mondjuk a magunkét

– Üvegpultokat szereztünk be, így majd megszűnik a pult alóli árusítás!

Zselés lazsálás

December elején érdekes nyilatkozatot hallottam: lesz elegendő édesség karácsonyra. Ennek hallatán persze pánik tört ki a fél országban, mindenki édességet keresett – s többnyire nem talált, legalábbis desszerteket és zselés szaloncukrot. Pedig a zselés szalon az egész országot megmozgatta, az ingázók ezért utaztak föl a messzi Szabolcsból, a vámosok simán beengedték a kvarcórákat és a pornófilmeket, mert mindenkinél zselés szaloncukrot kerestek. Ám hiába volt az országos kutatás, a zselés szalon úgy eltűnt, mint a jó gebines a népi ellenőrök elől.

Karácsony napján (mármint december 24-én) és utána aztán megteltek a pultok zselés szalonnal. Igaz, az érdeklődés már cseppet sem volt olyan nagy iránta, a legtöbbet maguk a közértesek szopogatták el. Tudom, most mindenki felháborodást vár tőlem, hogy micsoda dolog karácsony után piacra dobni egy tipikusan karácsonyi édességet, ám én nem teszem ezt. Sőt! A magam részéről ezt a zselészalon-ügyet nem lazsálásnak, hanem korszakalkotó újításnak tartom, amit még fokozni is lehet. Mert bizonyára sokkal jobban mutat a zselés szaloncukor a májusfán, mint a karácsonyfán. Ennek megfelelően a húsvéti nyuszi is nyilván augusztus 20-án ugrik majd ejtőernyővel a Dunába, miközben a folyami flottilla sem színes rakétákat, hanem tojáscukrokat lövell az égbe. Ebből aztán logikusan következik, hogy az új kenyeret majd a mikulás hozza kempingnadrágban, a télapót pedig a vasorrú bába fogja pótolni, mivel decemberben lesz a vénasszonyok nyara.

Vezda János

Mitől függ a korhatár?

Annyi rejtély van az életben! S bárhogy fűti is az embert a titok megismerésének vágya, kevés akad csak közöttük, amely engedi felfejteni magát. Ilyen titok volt eddig például, hogy mitől 16 éven felüli ez és mitől csak 18-on túliaknak való amaz? Szinte tálcán kínálta az élet a megfejtést legutóbb, egymás mellé téve két darabot egyazon színházban (a Játékszínben), gyors egymás után következő két premieren. (Jó darab és kiváló előadás volt mindkettő, le sem írom a címüket, félreértésből azt ne higgye valaki, hogy netán e produkciók ellen szólok).

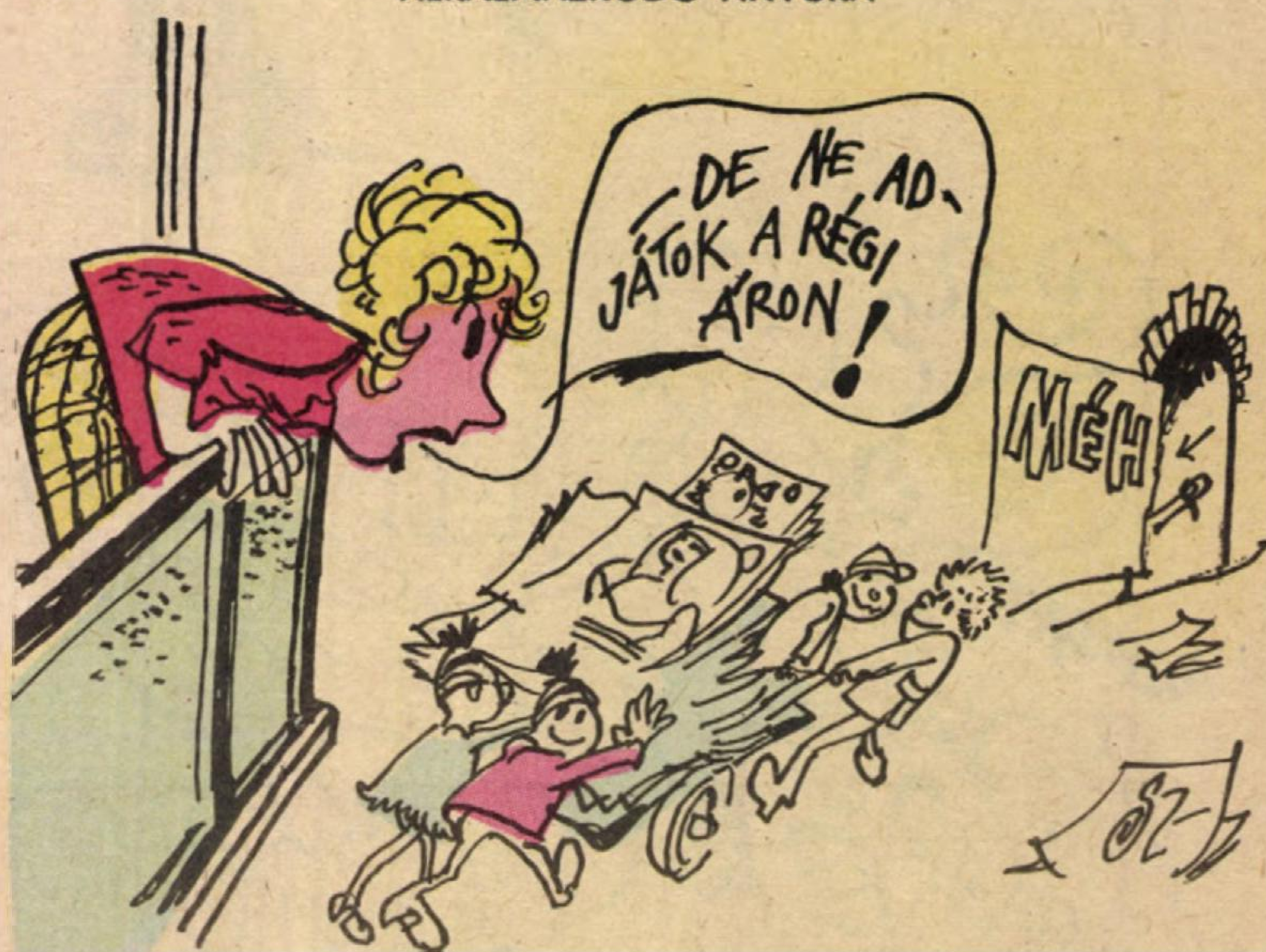
A 16 éven felüli darabban egy házaspár házaséletet él a színpadon. Ja, s amikor a hitves elhagyja az urát, a férj önmagával próbál nemi életet élni, igaz, hogy háttal a közönségnek, de félreérthetetlenül és ugyancsak nyílt színen. A 18 éven felüli drámában nem élnek nemi életet a szemünk láttára, csupán tudósítanak róla. A férj a nyílt színen próbálja visszaharcolni hűtlen feleségét annak szeretőjétől, aki – ugyancsak nő. Tehát: leszbikus szerelem.

Végre hát tudom a különbséget! Gyakorlati leckét kaptam abból, mit jelent két év az ember (a színházlátogató) életében, mi az, amihez 16 év hamvassága nem elég, amihez még két esztendőt érni kell.

Kíváncsiságom azért még mindig nem csillapult. Várom: lesz-e 24 éven felüli (film, darab, tévéjáték) is? Hátha akad még olyasmi az élővilágban, amelyhez az erkölcseinket korhatár-beosztással óvók véleménye szerint további hat évet érni kell?

Barabás Tamás

ALKALMAZKODÓ ANYUKA

Téli babona

Egy rakparti kocsma előtt
Akkor sózták épp a járdát,
Amikor egy kedves vendég
hason hagyta el a csárdát.

Slukkot nyelt a sós latyakból,
Engem ez – szólt – nem tesz frissé,
Szerelmes a házmesterné,
Elsózta a járdát kissé.

Hidvéghy Ferenc

A címlapon
Brenner György, Fülöp György, Hegedűs István és Lehoczki István rajza

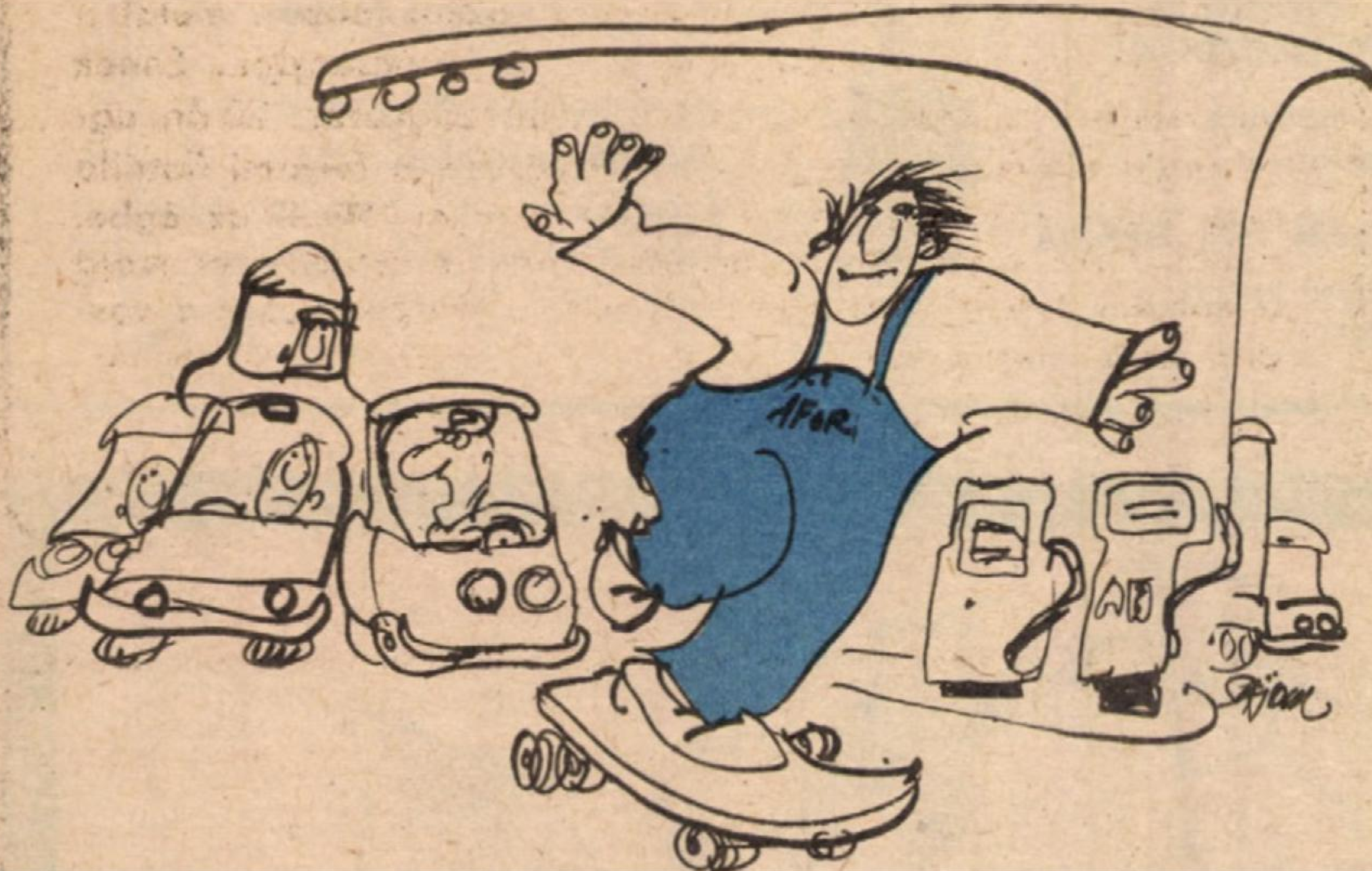

– Ugye, milyen jó, apukám, hogy befőtt helyett parkettát tettem el az ősszel?

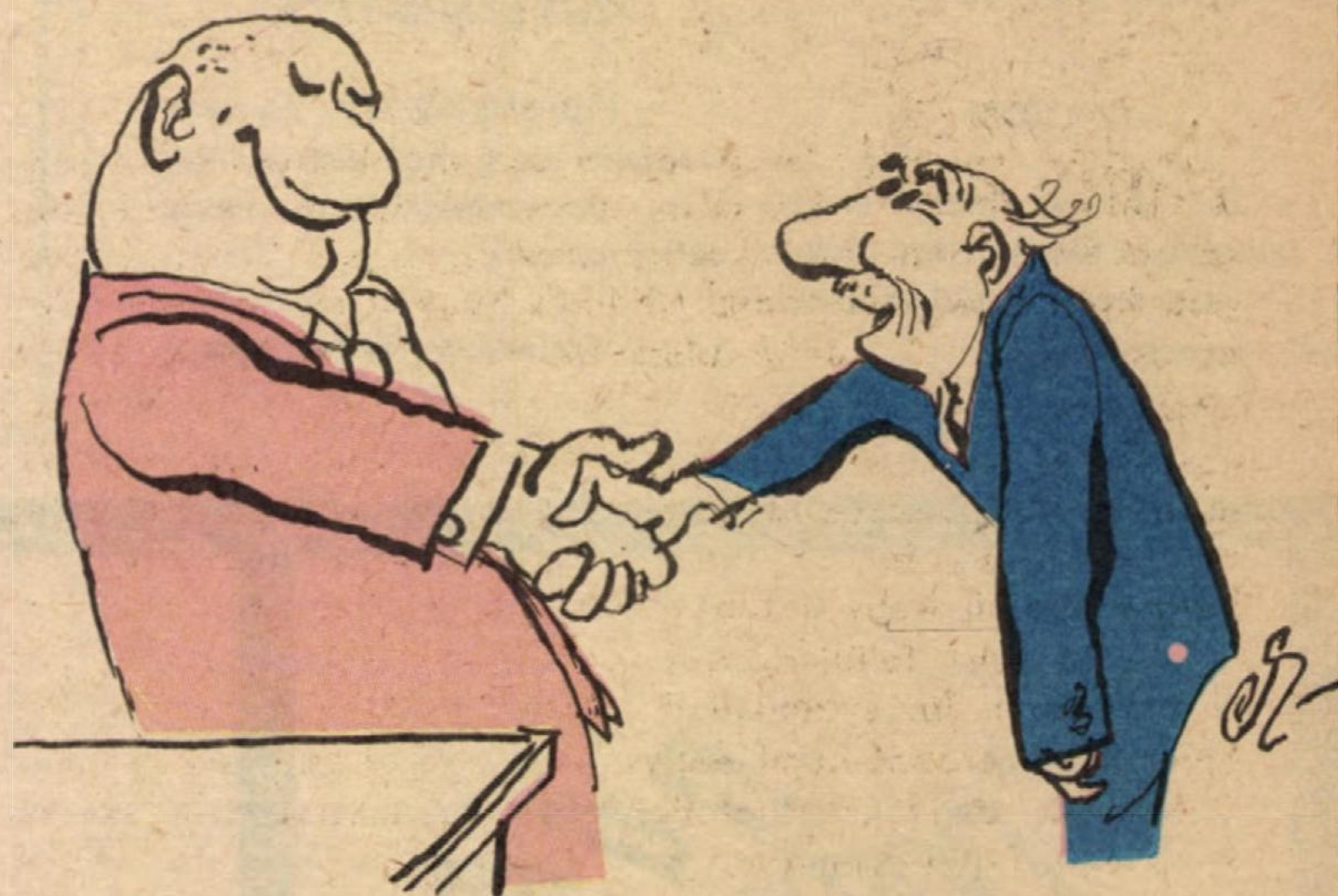
RÖVIDEBB LETT A KATONAIDŐ

– Nincs kedve azt a hat hónapot tovább szolgálni nálunk?

– Magának nem gyanús, hogy a benzinkutas gördeszkán gyakorol?

– Igazgató elvtárs, ez beszámít a nyugdíjba?

FORGATÓKÖNYV

Az utókor rendszerint hálátlan, éppen ezért gondoskodtam arról, hogy maradandó emléket hagyjak magam után: elkészítettem egy tizennyolc részes tévéfilm forgatókönyvét az életemről.

ELSŐ RÉSZ

Apám idegesen fel-alá sétál a szülészet folyosóján. Odakinn tombol a vihar. Villámlik. Mennydörgés. Az egyik nyitva maradt ablakot csapdossa a szél. Egyszer csak megjelenik a főnővér és így szól:

— Gratulálok! Fia született!

Megmutatnak az apámnak. Nincs elragadtatva tőlem. Hogy felvidítsam, elmondok egy viccet:

— A főnök megkérdi a beosztottjától: Ki volt az a szőke hölgy, akivel együtt üldögélt a Lápvirág eszpresszóban? A beosztott zavartan: A nővérem. Mire a főnök: Nem baj fiatalember, volt az már az én nővérem is.

Apám nagyot sóhajt:

— Egy újszülöttnek minden vicc új...

MÁSODIK RÉSZ

Ausztria. Fővárosa: Wien, Wien nur du allein. Metternich herceg fel-alá sétálva, maga elé:

— Rossz előérzetem van. A monarchia 1918-ban széthullik. Magyarország önálló lesz. A húszas évek végén megszületik egy nagyon veszélyes rebellis, egy humorista, aki szatirikus írásaival támadni fogja a bürokráciát, amely minden állam alapja. Jó lesz vigyázni rá. De ez már nem az én gondom. Engem, hála a jó istennek, 1848-ban elkergetnek.

HARMADIK RÉSZ

— Mi akarsz lenni, édes fiam? — kérdi apám szeretettel.

— Humorista.

— Soha! — kiált fel atyám. — Inkább menjél el vándorkomédiásnak!

— Arról szó sem lehet. Úgy döntöttem, hogy humorista leszek.

— Akkor kitagadlak! — mondá atyám haragosan, de könnyekkel a szemében. — Nem örökölsz tőlem semmit. És most tűnj el a szemem elől. Várom a végrehajtót, aki lefoglalja a bútorainkat.

NEGYEDIK RÉSZ

Tavasz. Egy májusi éjszakán ellopom Lehotka Gábor orgonáját. Szerelmes vagyok. Hédikével sétálok a ligetben. Ő az én első szerelmem.

— Írtam hozzád egy viccet! — mondom Hédikének.

— Mi a címe?

— A ligetben.

— Szép! Folytasd!

— Apa és fia sétál a ligetben. A kisfiú megkérdi: Papa, miért pirosak a falevelek? Tudod fiam — feleli az apa —, amit ezek itt néha láthatnak...

Hédikének nagyon tetszik a vicc, amit hozzá írtam. Sírva fakad és megcsókol. Ez volt az első csók az életemben.

ÖTÖDIK RÉSZ

Ausztria. Metternich herceg bálja. Színes forgatag. A Beatrice együttes valcereket játszik.

— Hercegem — kérdi gróf Esterházy, a futballista —, menynyiért vesztegetik itt mostanában a kvarcórákat?

— Fogalmam sincs. Már régóta nem jártam a Mariahilferstrassén.

— Úgy látom, valami aggasztja, kancellár úr...

— Mostanában alig alszom. Bevallom önnek, rossz előérzetem van. Attól tartok, hogy egy rebellis magyar humorista a Ludas Matyi című laphoz kerül. Ki az a Ludas Matyi? Az is valami lázadó magyar?

— Fogalmam sincs, herceg. Én csak a Népsportot olvasom.

HATODIK RÉSZ

Kisfiam született. Egy téli estén, amikor meghitten recsegett a radiátor, ölbe vettem a gyereket és meséltem neki:

— Kohn azt mondja Grünnek: No nézd csak, jegygyűrű van az ujjadon. Megnősültél? Mire Grün: Noná, gondolod, hogy élvezetből hordom?

— Ismertem — felelte a gyermekem, aki még nem tudott beszélni, majd így folytatta: — És azt ismered, hogy...

Lapzártáig csak ennyi készült el a forgatókönyvből, de talán már erre is adnak valami előleget a Televízióban...

Mikes György

SZILÁNKOK

FÉLTÉKENYSÉG

— Feleségemet, az aktmodellt, felöltözve láttam egy férfival.

ÓVATOSSÁG

A társasház előrelátó építtetői saját idegorvosról is gondoskodtak.

TANÚ

— Tanút keresünk. Ön látta a verekedést?

— Hogyne. Én voltam az, akit megvertek.

PESSZIMIZMUS

— Mindig az a hivatal gyors, precíz, udvarias, ahol mások ügyeit intézik.

BIZALOM

— Ha nem érezném, hogy a feleségem tökéletesen megbízik bennem, képtelen lennék megcsalni őt.

KÉRÉS

— Nem adnád kölcsön a lakásodat egy órára? Fel szeretnénk menni a feleségemmel, mert otthon már olyan unalmas...

JÓ FIÚ

— Szegény anyámat segítem. Minden hónap elején kap pár jó szót tőlem.

TAXI

A férfi feltépte a taxi ajtaját és odaszólt a sofőrnek:

— Vigyen ahová akar. De legkésőbb 4-re ott kell lennem.

ABSZURD

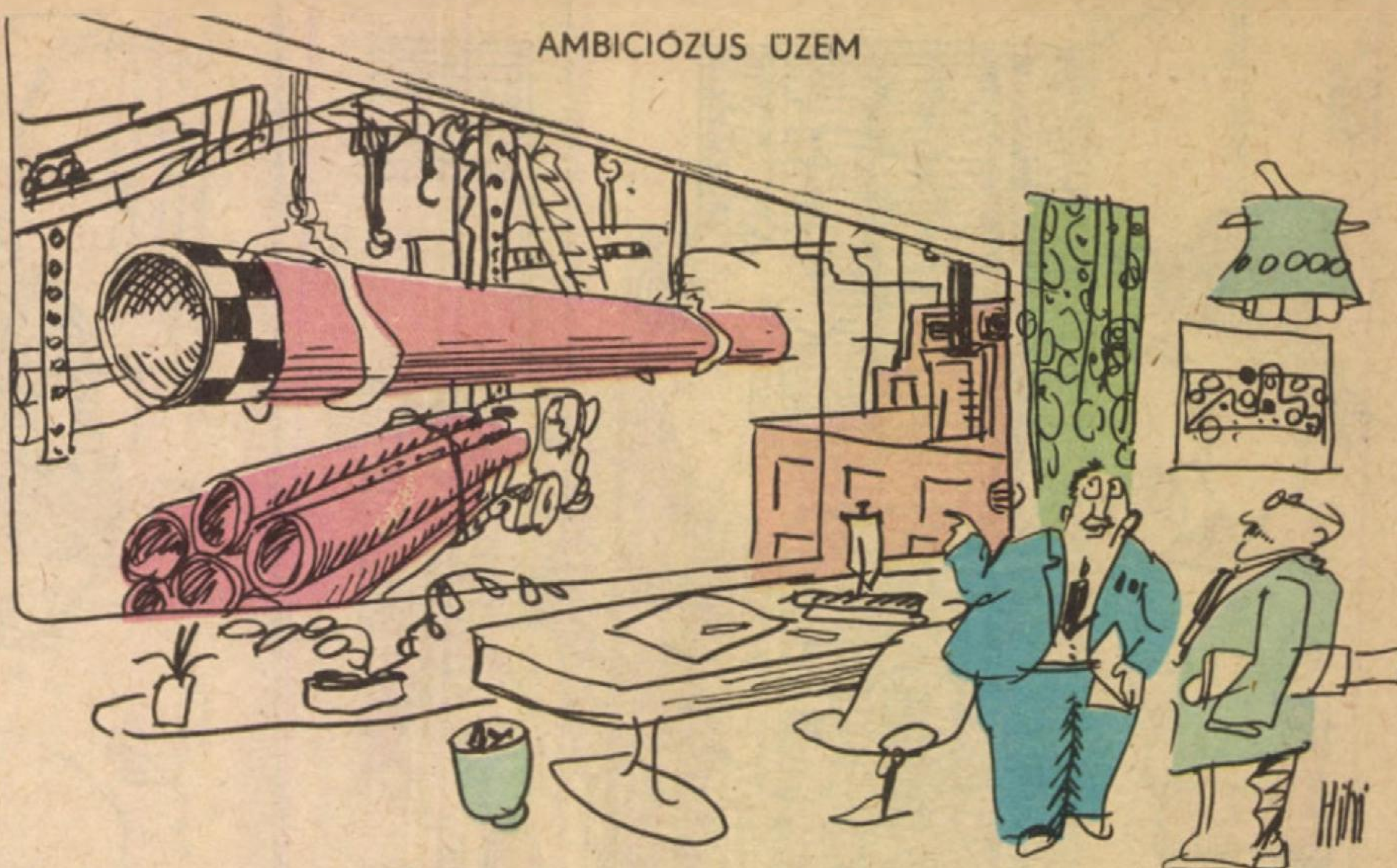
— Halló! Telefonébresztő? Holnap fél ötkor akarok kelni — mondta a Nap.

FIGYELMEZTETÉS

— Figyelmeztetem, én nem vagyok az a nő, akivel egy órai ismeretség után össze lehet veszni!

Galambos Szilveszter

AMBICIÓZUS ÜZEM

— Egy olasz tésztagyárral is kooperálunk. Mi ütjük a lyukat a makarónijukba...

RIMGALOPP

Utca porán
fut szaporán!

TOTEM ÉS TABU

Ne vacakolj, Aliz mán,
a fülem nem talizmán!

KIPINGÁLT GŐZMOZDONY

Sok a motívum
a lokomotívon...

RÁKÓCZI TÉRI DRÁMA

A kikopott kokott
kikapott...

TÉLI ÁRIA

Feleségem elutazott,
szalma vagyok, szalma!
Az a kár, hogy eleségem
azóta csak alma...

ÁLMOSKÖNYV

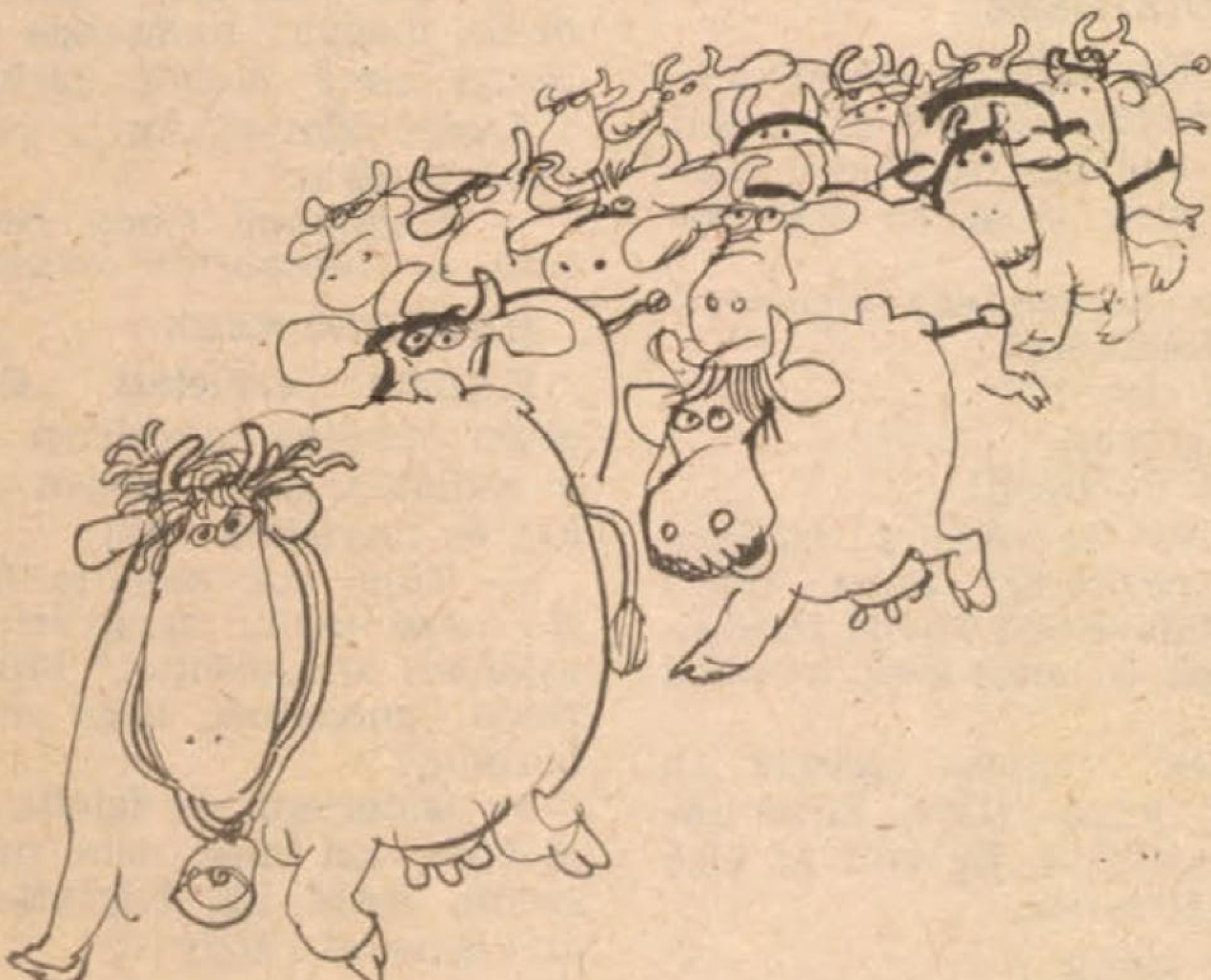
Ha álmodban kifogyott a
vödörből a kenőszappan:
csúszópénzt adsz majd egy nőnek,
hogy te lehess menő kappan...

Sz. Gy.

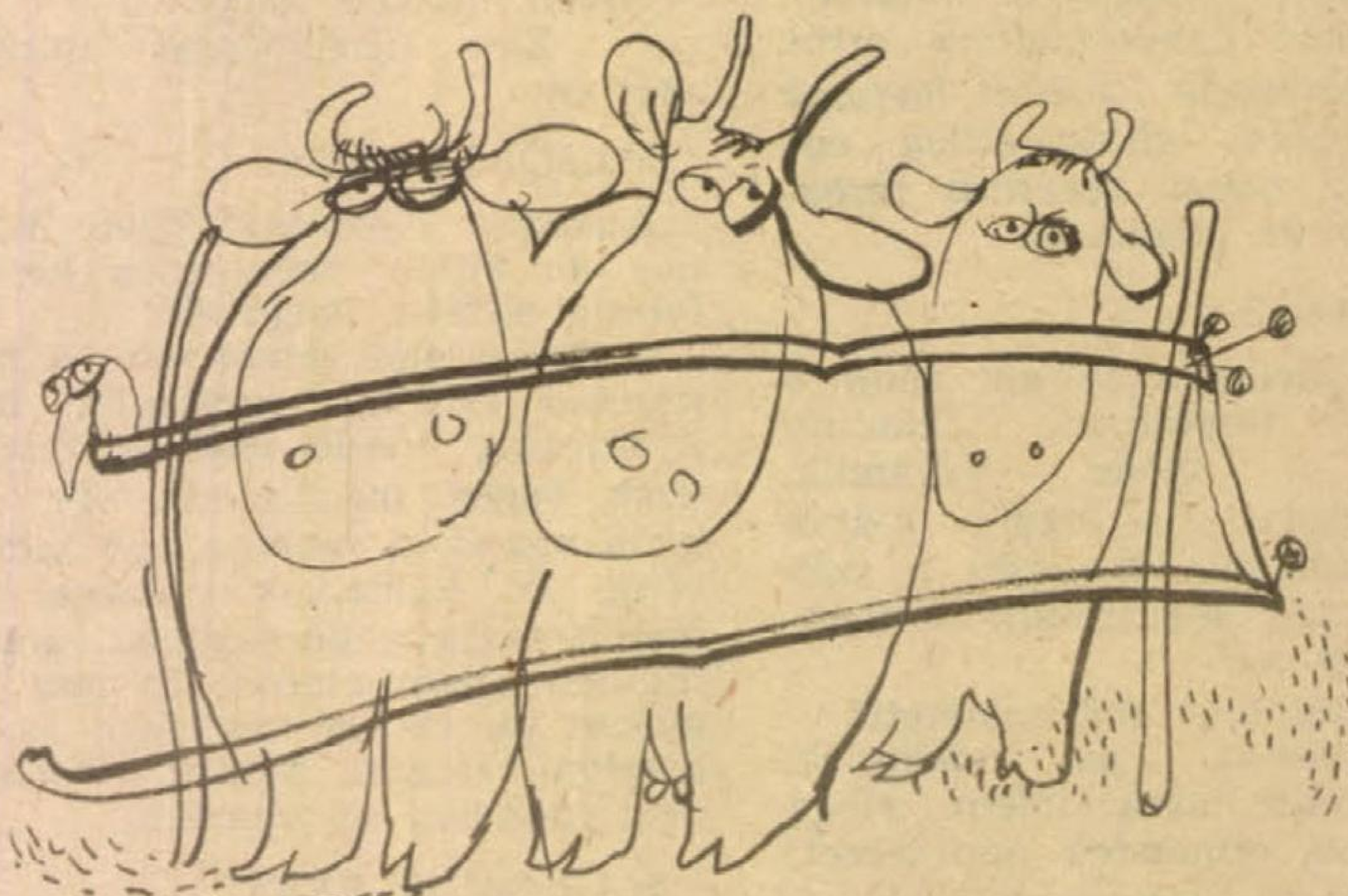

— Sokkal törekvőbb lennék, ha tudnám, hogy kik isznak a tejemből.

— Csak annyit tud mondani, hogy mú... Mégis ő vezeti a csordát...

— Amíg sörivók döntenek tejügyben, ne csodálkozzatok, hogy nem becsülnek minket!

BÉKÍTŐ

LUDAS LÁDA A SKÁLA-EXPÓBAN

A kőbányai vásárvárosban, a Skála-Expo területén levelesládát helyeztünk el. Várjuk olvasóink ötleteit, javaslatait, kérdéseit és ígérjük, hogy a ládába bedobott panaszoknak is utánanézünk!

FRANCIA ELEGANCIA

PÁLYAKEZDŐ

– Nem vagyok szakbarbár. Engem a pénz is érdekel...

PRAKTIKUS UTAS

A benzinárak újabb emelése után.

MOZI UTÁN

(Szín: pesti mozi, kijárat, előadás után, hátunk mögött a legújabb, legművészibb, legkísérletibb, legunalmasabb, legzavarosabb, legfilmebb magyar filmmel — továbbiakban A Filmmel. Szereplők: Búzavirághy, köz- és váltó sznob, valamint én, aki még nála is sznobb sznob.)

ÉN *(összetörten, de boldogan kifelé, mint aki négyórás vallatás és villanyozás után szabadul. Osonás a fal mellett, nehogy ismerős jöjjék, akinek be kell vallanom, hogy A Film teljesen kikészített. Ha mégis jövel, fennhangon azt állítom, hogy megsüketnémultam. S ekkor szembe jő)*

BÚZAVIRÁGHY *(aki tudja, hogy semmi bajom, hiszen tegnap találkoztunk, sőt azt nyilatkozta, hogy megnézi A Filmet, sötebb közölte: neki akkor is tetszeni fog, ha nem fog tetszeni, ha a fene fenét eszik is. Most lecsap rám, hogy zavarba hozzon):* Szervusz! Na, hogy tetszett?

ÉN *(nem hagyom magam provokálni, csak kezdje ő):* Há-áát... És neked?

BÚZAVIRÁGHY *(gyanakodva, agresszívan):* Tehát... nem tetszett?

ÉN *(kicselezem):* Egy szóval se állítom. Éppencsakhogy, alkalmasint, jószerivel tudni szeretném, neked tetszett-é?

BÚZAVIRÁGHY *(megköszörüli a beleérzését):* Ahá! Ahá! Ahá! A te konzervatív, retrográd, petrográd agyvelőd, középhelyimádó, banális, anális ízlésvilágod nem fogadta be! *(megvet)*

ÉN *(sátáni gúnnyal:)* De nagyonis tetszett! Hanem uraságod, ön kedves, te nyavalyás hazug, képmutató, affektáló, nyávogó, nyammogó mozibuzi, úgy látom, kitérsz az egyenes válasz elől. Ha olyan nagyon tetszett, amennyire nem tetszett az, ami nekem nagyonis tetszett, akkor lennél szíves kibökni, miért tetszett!?

BÚZAVIRÁGHY *(hogy időt nyerjen):* Miért? Miért? Hát meg lehet azt magyarázni?

ÉN *(pimaszul):* Meg!

BÚZAVIRÁGHY: Akkor magyarázd!

ÉN: Izé... Nagyon érdekes volt...

BÚZAVIRÁGHY *(diadalüvöltéssel)* Hahá! Vagyis nem tetszett! Tudod, kik mondják azt, hogy érdekes volt? A begyepesedett fejű kispolgárok, a bamba, bámész, bugyuta, bumburnyák, bugris bozinézők. Akik tökmagot rágni mennek a moziba, meg azért, hogy a pad alatt grájfolják a Mancikát. *(Lemondóan sóhajt.)* Sejtettem, hogy te nem érted az üzenetet...

ÉN: Miféle üzenetet?

BÚZAVIRÁGHY: Ami A Filmből kisejlik.

ÉN *(vértolulást kapok):* Én megértettem az üzenetet. Hanem, ha nem akarod, hogy behúzzak neked két frászt, légy kegyes azonnal megmondani, hogy szerinted mi sejlett ki?

BÚZAVIRÁGHY: Hogy mi?

ÉN: Hogy mi.

BÚZAVIRÁGHY *(idegesen tördeli a tudálékját):* Mondjam meg? Most? Itt?

ÉN: Naná, május elsején, a dísztribünön.

BÚZAVIRÁGHY *(sarokba szorítva):* Nézd... én megmondom... nagyon szívesen... kifejtem... ha akarod... miért ne... de ez túl bonyolult... légies üzenet, ahhoz, hogy... itt... futtában... háromnegyed nyolckor... állva... éhgyomorra...

ÉN *(megragadom a grabancát):* Vagyis neked A Film... nem tetszett... Untad? Utáltad? Alig vártad, hogy vége legyen? Ugye? Bevallod?

BÚZAVIRÁGHY: Ostoba! Igenis tetszett! A Film az emberi lét tünékeny humánus immanens irracionalizmusának tükröződése volt... *(Pofonvág.)*

ÉN: Mondod te! Én meg azt mondom, te barom, hogy kisejlett belőle esendő gyenge emberségünk kiszolgáltatottsága... *(Hasbarúgom.)*

BÚZAVIRÁGHY: Hazudsz, disznó! Egy kockát se értettél! Mert te olyan hülye vagy, hogy csak azt érted, ami érthető. A Film áttételes üzenete ez: légyünk mindig emberek! *(Letépi a fülemet.)*

ÉN: Ohohó! Ne akarj átrázni! Én igenis vettem a kifinomult, áttetsző, átködlő, átsejlő, átizélő asszociációt, miszerint létünk útvesztőjének virágporfinomságú áhítatában kell élnünk. *(Belerúgok a jobb sznobjába.)*

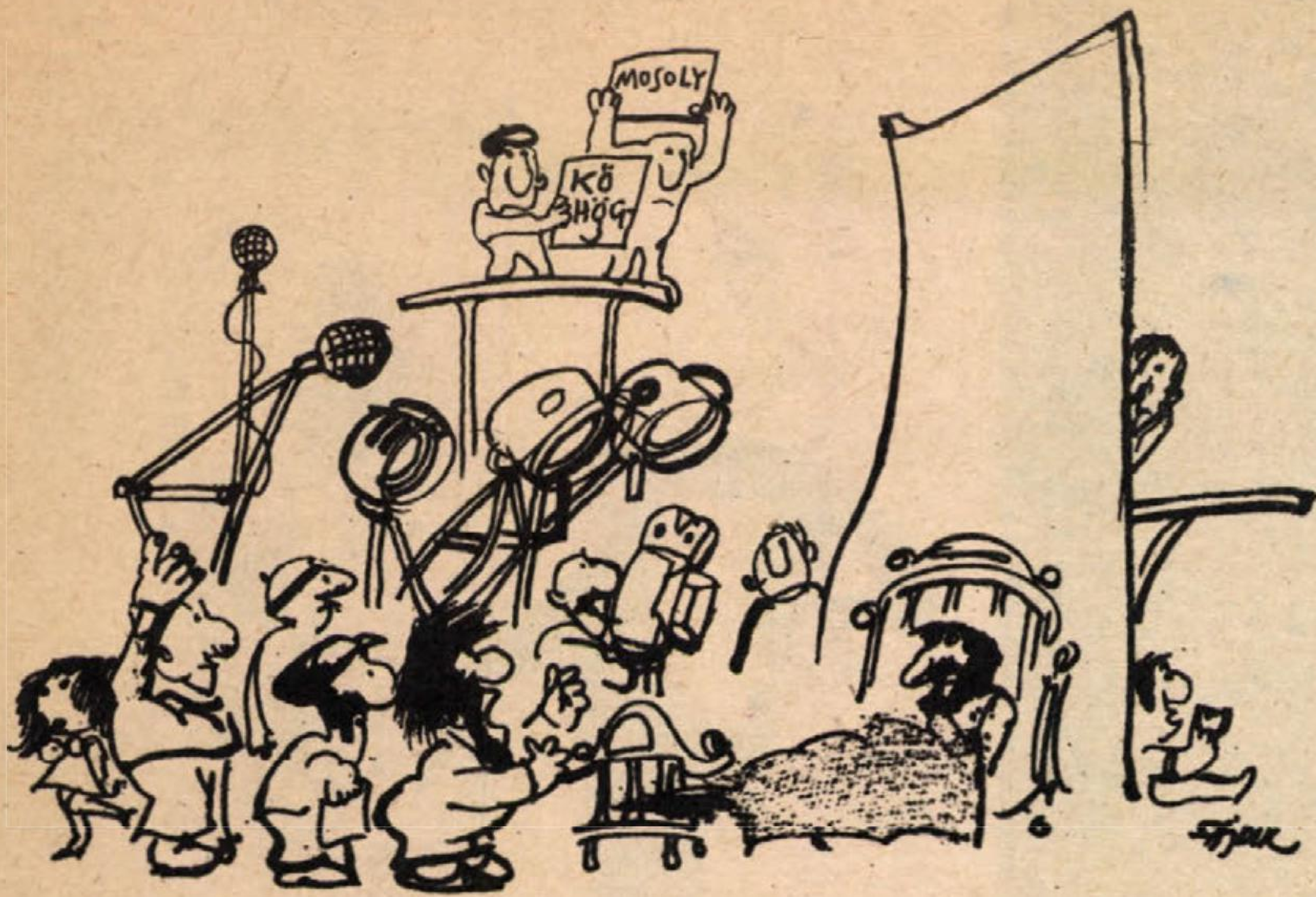
BÚZAVIRÁGHY *(a hasamra ül):* Bevallod végre, hogy nem tetszett?!

ÉN: Jaj... Bevallom... *(Átdobom a fejemen és leszorítom.)* Elismered, hogy pocsék volt?

BÚZAVIRÁGHY: Kegyelem... Elismerem...

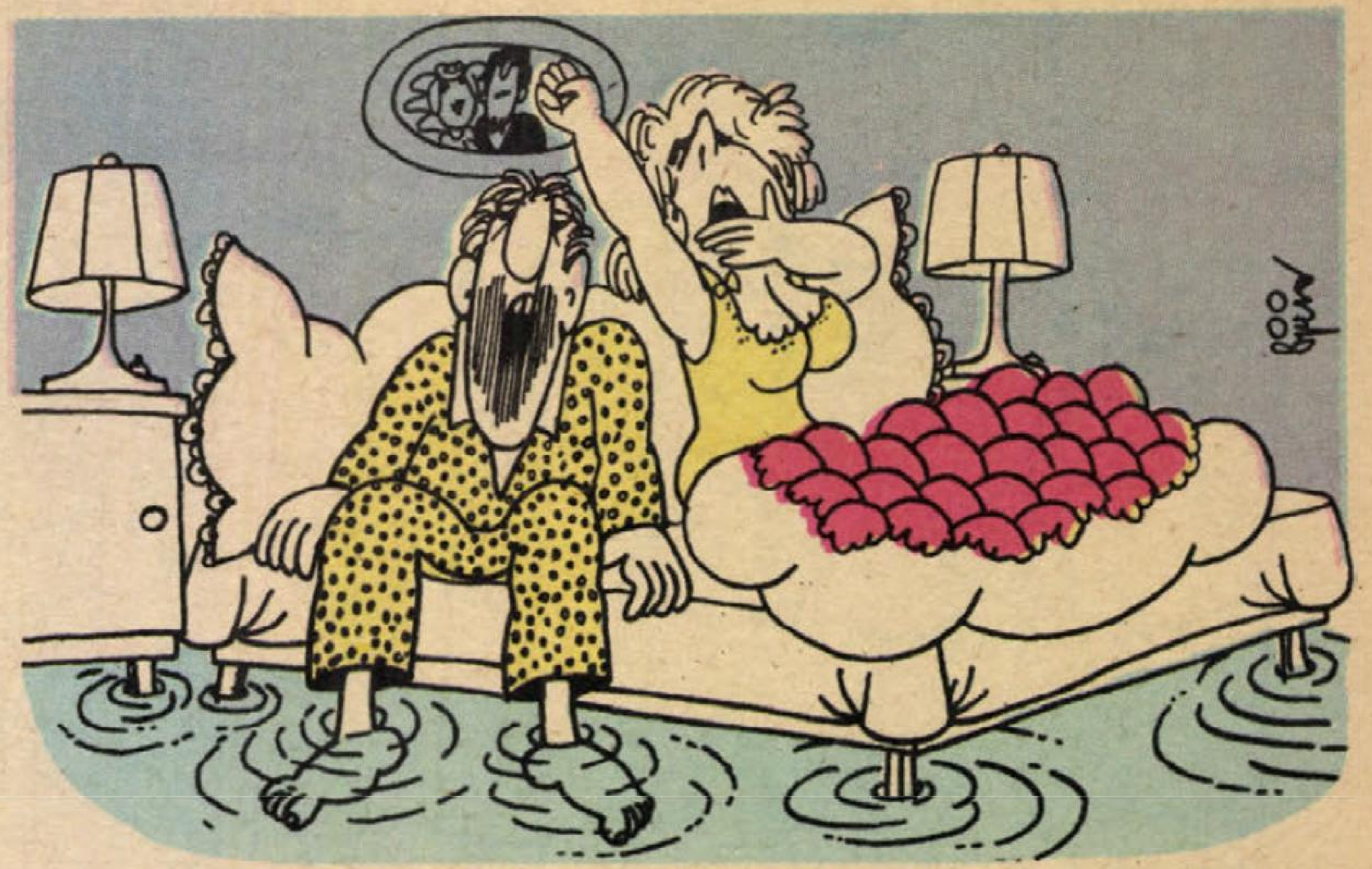
MINDEKETTEN *(feltápászkodnak, leporolják a ruhájukat, egymás nyakába borulnak és kölcsönösen megeskü̈sznek, hogy senki más előtt nem ismerik el azt a szégyent, hogy nem értették meg a legkísérletibb, legművészibb, legunalmasabb, legáttetszőbb, legfilmebb új magyar filmet. A Filmet, Amelyet Nem Illik Nem Érteni).*

Novobáczky Sándor

– Zseniális ötlet, nő már szült a kamera előtt, de férfi még nem!

REGGELI MONOLÓG

– Ma megint meg kellene próbálni, hátha küldenek egy vízvezeték-szerelőt...

Négyszemközt a vadászpuskával

— Tisztelt vadászpuska! Azért kerestem fel önt, a régi színházi embert, hogy az új esztendő kezdetén elbeszélgessünk álmairól, vágyairól.

— Először is köszönöm az érdeklődést. Évek óta nem készítettek velem interjút, már azt hittem, elfelejtett az én drága közönségem. Legutoljára a Nimród című lap faggatott a találati pontosságomról, de színházi berkekben mintha elfelejtettek volna.

— Mielőtt rátérnénk a beszélgetésre egy régi pletykát elevenítenék fel.

— Miről lenne szó? — kapta fel a tusát az agg mordály.

— Évtizedek óta azt híresztelik önről, hogy ha egy színdarab első felvonásában a falon lóg, a harmadik felvonásban elsül. Igaz ez?

— Bár igaz lenne — sóhajtott fel a vadászpuska. — Ma is függök néha a díszletfalon, de teljesen értelmetlenül. A modern színműírók, dramaturgok, rendezők már nem tudják mi a módi. Csak úgy fellógatnak egy szögre, funkció nélkül. Főleg az új magyar darabokban csüngök státus**szimbólumként a kandalló fölött. Azt jelképezem, hogy a főhős az új magyar vadászosztály illusztris tagja. Egészen berozsdáltam már, mert nem hagynak lövéshez jutni.**

— Az új évben sem kínáltak legalább néhány dörrenéses szerepet?

— Nem — rázta meg az agyát a vadászpuska. — Az ifjabb fegyvertársaim elhappolnak előlem minden szerepet. Nem kellek én már. Öreg barátaim, a Browning meg a Smith-Wesson még úgy ahogy eltengődnek, de nekem már befellegzett. Persze nem is illene panaszkodnom, hiszen a tőr, a gyíklesö, a szablya, a lovas**sági kard munkanélküli segélyen tengődik. Pedig hogy tudtak azok játszani, gyilkolászni. Ők már csak a jó öreg Shakespeare mesterben bízhatnak, ha egy kis színházi levegőt akarnak szippantani. Bár egyszer még azt is megérjük, hogy Hamlet is borotvával vagy** boxerrel támad az ellenségeire. A legnagyobb vetélytársunk természetesen a géppisztoly. Az ma a menő. A múltkor összefutottam a Vígszínház társalgójában egy géppuskával. Nagy mellénye volt a fiúnak, ő a sztár „A 22-es csapdájá”-ban. Hiába próbáltam, nem tudtam vele elbeszélgetni. Most mondja meg, milyen közös témám **lehet nekem egy bombázógép fedélzeti géppuskájával?**

— Semmi vigasztalót nem tud mondani?

— Semmit — rezzent meg az öreg ravasza. — A nosztalgiahullámban bíztunk mi öregek, akik még a Mannlicher-színitanodában tanultuk a mesterséget. De hiú remény volt ez is. Még szerencse, hogy az öreg Winchester néni megszervezte az Agg Színészfegyverek Otthonát. Ott szoktunk elábrándozni a régi szép időkről. Mennyi szép gyilkosságot játsztam én is akkoriban. De hiába, vége a jó világnak.

— Külföldre sem hívták?

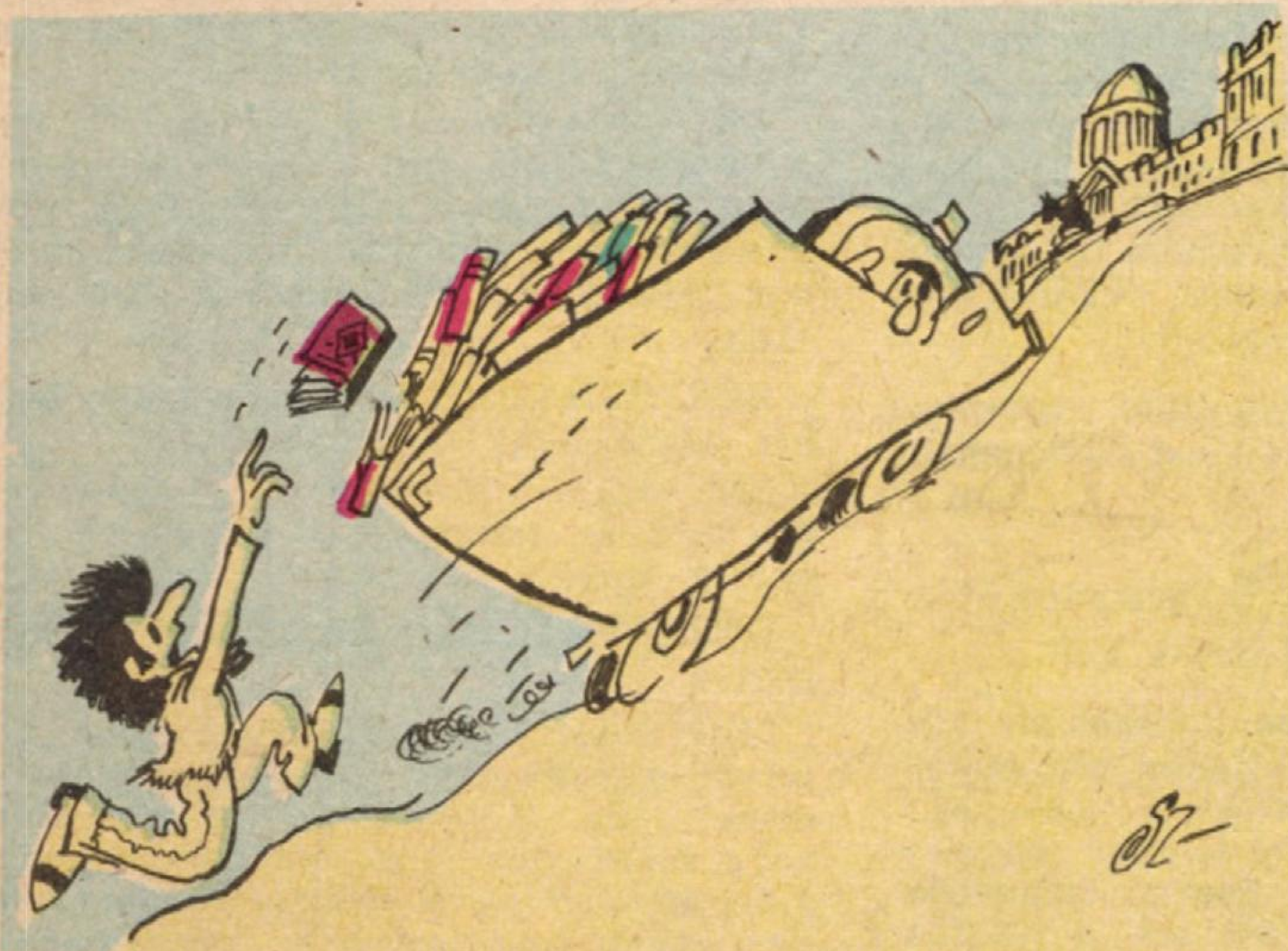
— Nem mentem! — kattintotta el büszkén a kakasát a vén fegyver, és felhúzta a závárját. — Egy olasz maffia-filmhez akartak szerződtetni, de le kellett volna fűrészelni a csövemet. Azt már nem. Ha pucéron kellett volna elsülnöm, az még hagyján, de megcsonkítani még vénségemre sem hagyom magam.

— Ezekután mi lesz?

— Nincs más hátra, elszerződöm a filmgyári stábba. Ott talán még hasznomat vehetik. Egy új magyar filmben a személyi kultusz által törvénytelenül meghurcolt mezőőr velem riogathatja a seregélyeket.

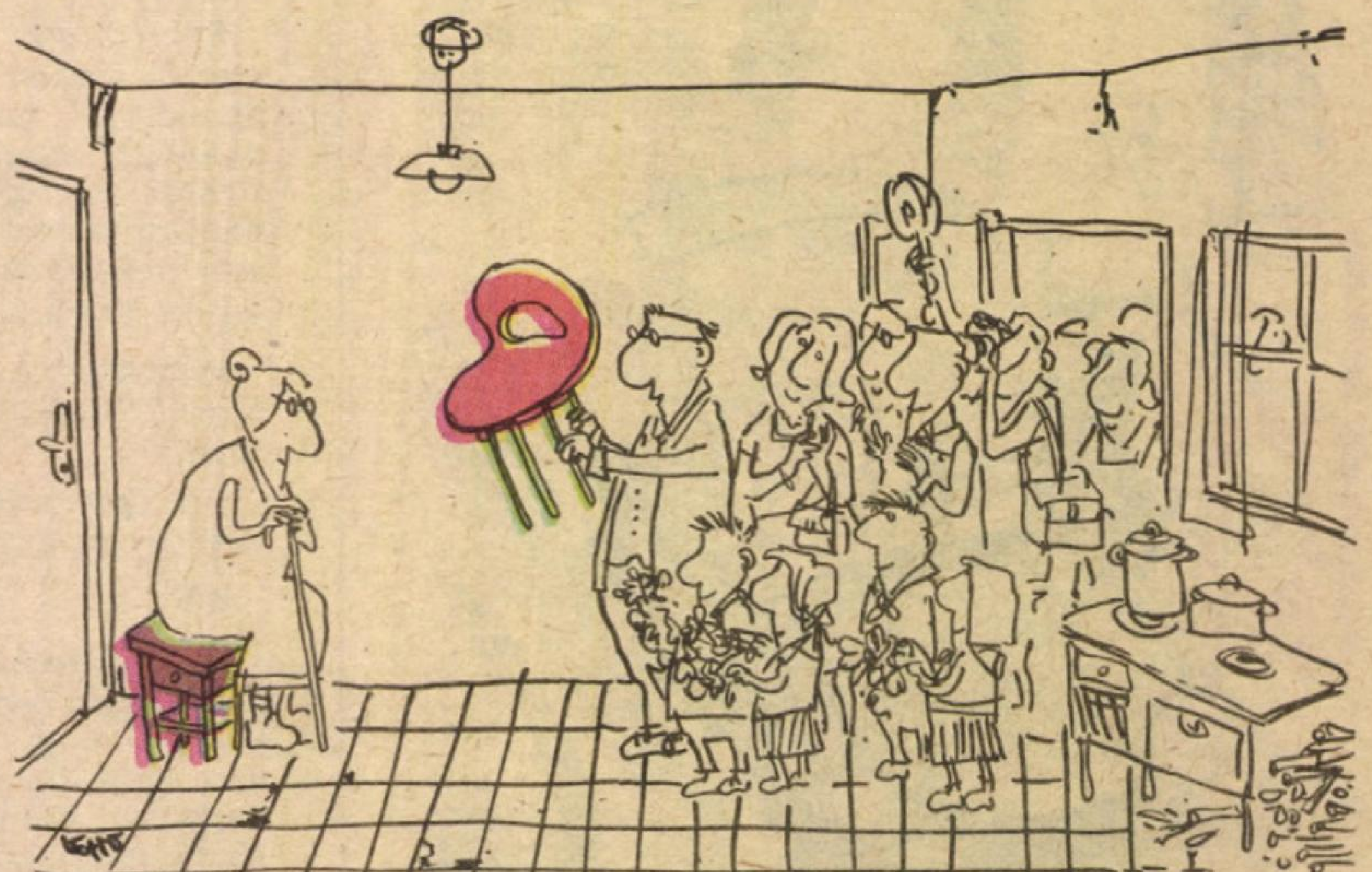
Majláth László

KÖLTÖZIK A VÁRBA A SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR

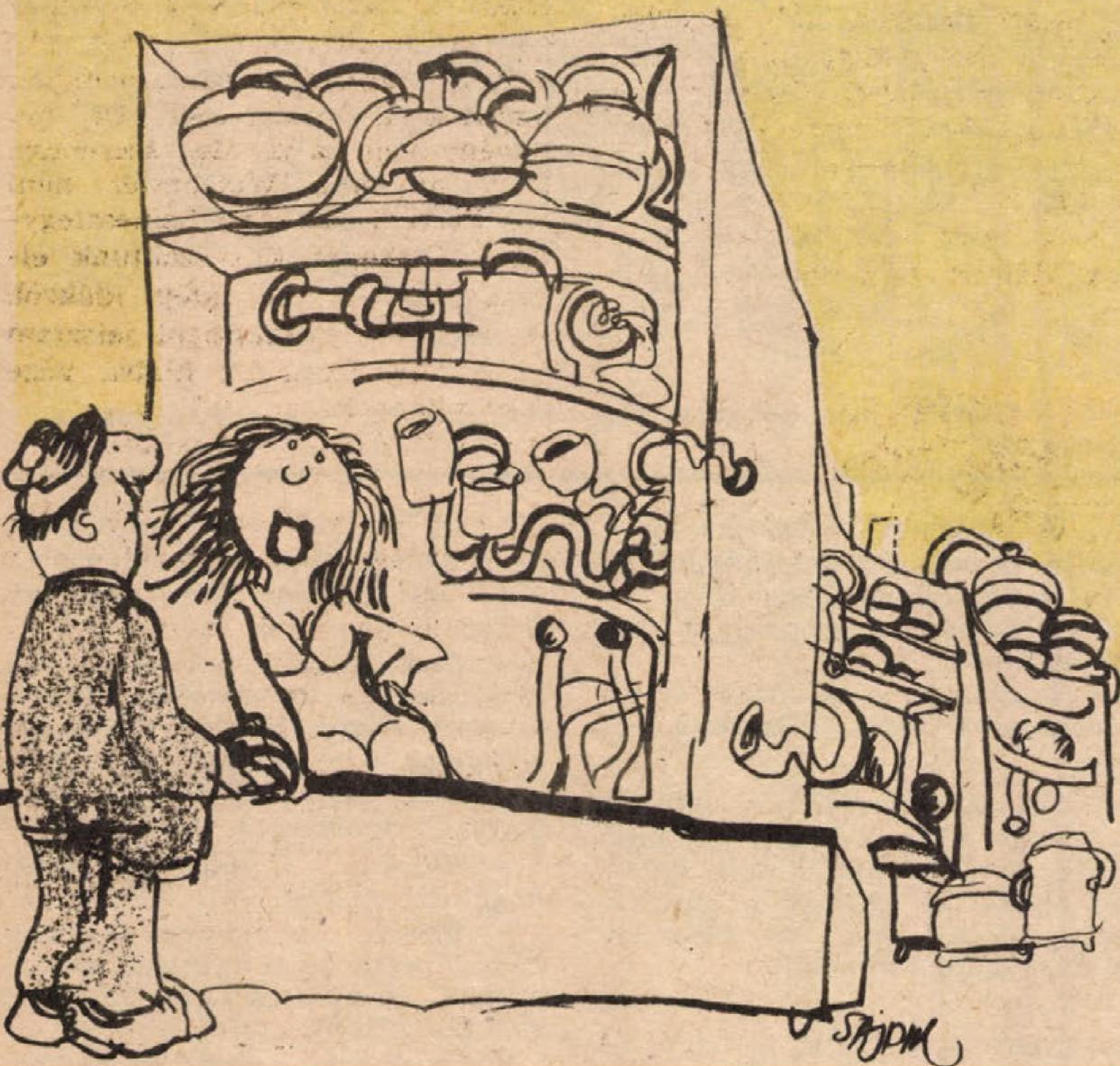
– Vigye már fel, elsőkönyves költő vagyok!

A KERÜLET LEGIDŐSEBB EMBERE

FOR MEN

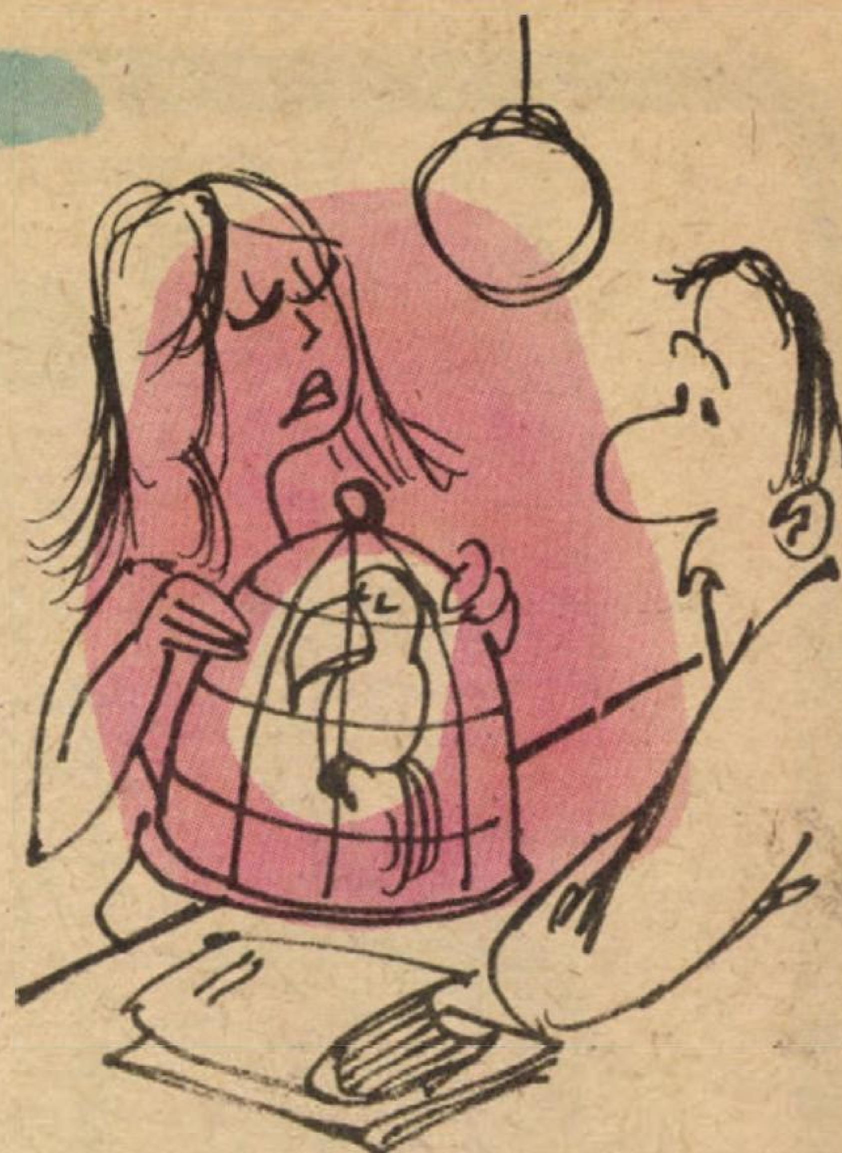
– Miért zavarja a kedves vevőt, hogy gyenge a minőség, úgysem lehet használni.

BELSŐ ELLENŐRZÉS

– Az Anyag- és Árhivatalban azt mondták, hogy ilyen magas árakat még ők sem tudnának kikalkulálni...!

A CSEL

— Most megint vizsgatörténeteket mesélget mindenki — mondta a Prof. — Meddő dolog. Velem ugyanis olyasmi történt, ami után éppoly hiábavaló vizsgatörténeteket mesélgetni, mint Tolsztoj után regényeket írni.

* * *

Mint tudjátok — kezdte a Prof —, hidrotroglodisztikát adok elő a Csúcsegyetemen. Nos, a minap reggel az Intézet elé kanyarodom, hogy elfoglaljam a részemre kijelölt parkírozó helyet, amikor egy módfelett csinos ifjú hölgy dugja a Zsiga elé a lábát. Elkapom a volánt, fékezek, de már késő, a sármentő fellöki a hölgyet, aki kellemesen formált hátsó felére pottyan. Kiugrom a kocsiból, de már ő is talpon van.

— Semmi baj — mondja vézna kis hangon. — Én voltam a hibás. Hogyan is lehettem ilyen ügyetlen?!

— Elvihetem valahová? — kérdem, mert adott esetben ez a minimum.

— Nagyon kedves — szepegi —, de nincsen hová. A professzor úrhoz jöttem vizsgázni.

Akkor látom, hogy egy kalitkát lóbál a kezében. Benne egy hatalmas, piros-kék Huascaran-papagájjal.

— Ez érdekes — mondom. — Papagájjal jön vizsgázni?

Mosolyog, de még mindig sápadt, akár a kelő hold.

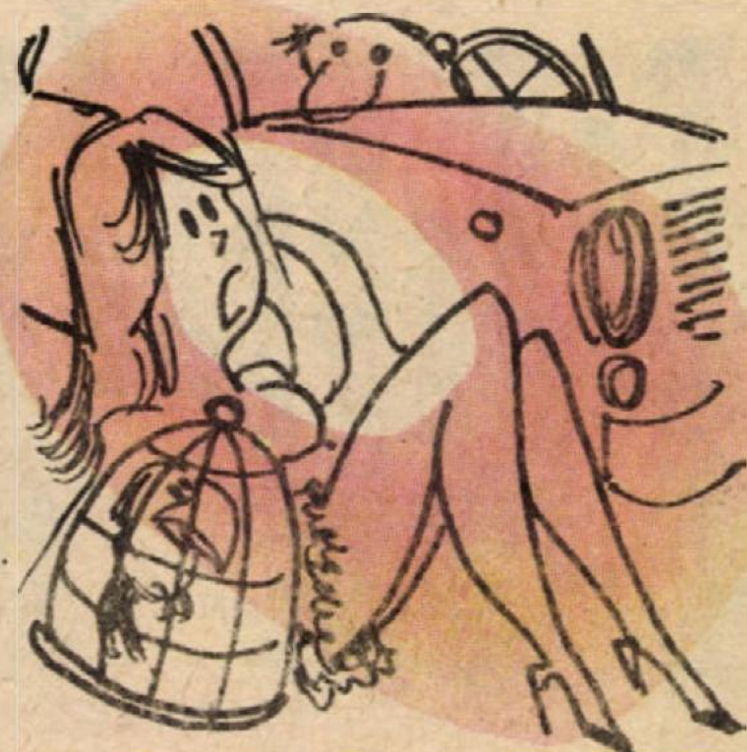
— Lórikát a manikűröshöz viszem. Le kell vágni a körmét, mert véresre vakarja a kis füleit.

— Na nézze — mondom —, most elvisszük Lórikát a manikűröshöz, aztán az indexét és, ha beéri egy elégségessel...

— Ez az, hogy nem érhetem be. Tetszik tudni az ösztöndíj... Különben is a hidrotroglodisztika kedvenc tárgyam és alaposan felkészültem...

Végigballagunk a folyosón. Szívfájdítóan kedves figura, ahogy előttem gyalogol a kedves kis fenekével, meg Lórikával. Elhatároztam, hogy a végletekig kíméletes leszek hozzá.

— Na nézzük csak — kezdem, amikor szembeülünk egymással a tanszéken. — Hát meg tudja-e mondani, ki fektette le a hidrotroglodisztika harmadik alaptételét, amely szerint, ha egy anakróma és egy policisztericin összege egyenlő egy batiszkáffal, akkor ugyanaz az anakróma egyenlő ugyanannak a batiszkáfnak és ugyanennek a policiszterícinnek a különbségével?

Az ifjú hölgy tekintetében hirtelen kis kék fáklyák gyulladnak, aztán rögtön el is alszanak.

— Ööö... — mondja. — Egy pillanatra azt hittem... aztán mégsem...

— Nos? — bátorítom. — Mégis ki lehetett?

— Izé — nyöszörög az ifjú hölgy. — Tudtam, csak elfelejtettem.

És akkor furcsa dolog történik. Megszólal a papagáj.

— Rrrik-karrr-do Borrr-kum Rrriff — rikácsolja. — Rrrik-karr-do Borr-kum Rrriff...

Az ifjú hölgy a torkára szorítja a kezét.

— Jé — mondja. — Persze, persze, Ricardo Borkum Riff. Tisztára kiment a fejemből. Bizonyára az idegeim. Tetszik tudni, a baleset következtében.

Mire én visszaadom az indexét, és végét vetem a vizsgának.

* * *

— Átengedted? — kérdezték a körülállók.

— Lórikát átengedtem volna — bólintott a Prof. — Az ifjú hölgyet azonban kénytelen voltam megbuktatni.

— Ez a legnagyobb embertelenség volt tőled! — kiáltották a körülállók.

— Igazán? — csodálkozott a Prof. — Amennyiben?

— Hogyhogy: amennyiben? Hát nem érted? Az ifjú hölgyet ténylegmegviselte a baleset. Azért nem tudott megszólalni. Pedig előzőleg bizonyára hosszú heteken, keserves napokon és lázas éjszakákon át magolta a hidrotroglodisztikát. Hallod, ha még a papagáj is megtanulta tőle...

— Stimmel — mondta a Prof. — Az ifjú hölgy is ezt a látszatot akarta kelteni. Csakhogy én előzőleg ornitológiát adtam elő az ELTE-n, én így azt is tudtam, amit sem az ifjú hölgy nem tudott, sem ti nem tudtok.

— Mégpedig?

— Hogy a Huascaran-papagáj, a gégefő sajátos alakulása következtében egy árva szót sem képes kinyögni.

A körülállók elképedtek. Állak estek a kőpadlóra halk koppanással.

— Hát akkor?

— Nagyon egyszerű — mondta a Prof. — Az ifjú hölgy hasbeszélő volt. Az anyagnak maximum az alapjait tanulta meg, s az egészet azért rendezte, hogy engem átejtsen. Úgy kidobtam, hogy a lába sem érte a földet.

A Prof néhány pillanatig üres tekintettel meredt a semmibe, majd tompa hangon így szólt:

— Holnap lesz az esküvőnk.

Peterdi Pál

– Gyömbérsör kellene, lelkem? Foglaljon helyet, aranyos, rögtön hozatok a raktárból...

– És ha létrejön a teljes leszerelés, nem kezdődik elölről a kőbaltával?

– Magától nem hallgatok meg több rémhírt. Még a tavalyiak sem jöttek be!

Alig ismertem rá Csámcsogi nénire, úgy megváltozott. Csillogó diszkóruha volt rajta, hatvannégy évéből akár hármat is letagadhatott volna. Egy kicsit mindenesetre gyanús volt, de nem szóltam neki, nehogy gyanút fogjon.

Kezében újság volt, már másodszor a felszabadulás óta.

— Képzelje — mondta, és sugárzott mint egy olajkályha —, gebint nyitok.

Ránéztem, de semmi különös nem látszott rajta. Eltekintve az újságtól, amit úgy szorított, hogy még az ólombetűk is meghajlottak.

— Nocsak, nocsak — mondtam neki, hogy egy megszólítással elüssem az egészet. — Éttermet?

— Hát persze — replikázott a tisztességben megőszült. — Most az a divat. Már a neve is megvan. Viasznak fogják hívni.

— Nagyon szép, és főleg találó.

— Hát még ha tudná, hogy ez egy különleges étterem lesz — mondta Csámcsogi néni. A szájában fogak voltak, hogy eltakarják a nyelvét. — Azt olvastam ugyanis, hogy külföldön, az olyan gazdagok számára, akik már nem tudnak mit kezdeni a pénzükkel, különleges túrákat szerveznek. Ezeken a programokon azután mindenki olyan rosszul érzi magát, ahogy csak tudja. Éheznek, fáznak, s ha valaki hajlandó megfizetni, még meg is verik a tisztelt vendéget.

— Érdekes — mondtam neki egy olyan ember meggyőződésével, aki csak a vezércikket olvassa el a lapokban, meg a keresztrejtvényt. — S erre akad jelentkező?

— Túljelentkezés van, virágzik az üzlet — mondta Csámcsogi néni, és a szemembe nézett. — Amiben üzlet van, az jó biznisz.

— Gondolja, hogy nálunk is beválik? — kérdeztem.

— A vendéglátóiparban biztosan — felelte. — Ha az eddigi tapasztalataim nem csalnak.

— Miről lenne szó? — kérdeztem.

— Új módszereket vezetek be — kezdte az idős, ám koránál három évvel fiatalabbnak látszó hölgy. — Először is nagyon magasak lennének az árak.

— Nagyon jó — mondtam —, ezt szeretik a vendégek. Tolakodni fognak.

— Ne gúnyolódjék — mondta Csámcsogi néni, a Viasz eljövendő tulajdonosa. — Ez komoly dolog. Két félévet elvégeztem a pszichológia szakon, tudom mit beszélek. De ez még nem minden!

— Nem?

— Nem — mondta. — Ugyanis az én éttermembe öt nappal előre kellene helyet foglalni.

— Akkor is, ha üres lesz?

— Nem lesz üres! — kiáltott rám Csámcsogi néni, úgy is mint üzletvezető és konyhafőnök, szerető anya és nagynéni. — Miből gondolja, hogy üres lesz?

— Mert az emberek nem szeretik a magas árakat, meg ha előre kell asztalt foglalni...

— Maga nagyon téved — mondta, és egy hirtelen mozdulattal gyomron vágott.

— Ez mi volt? — kérdeztem, mert nem voltam felkészülve arra, hogy egy matróna ilyen erős balhorgot tud bevinni.

— Csak gyakorolok — válaszolta, és megcsinált háromszázkét fekvőtámaszt. Kicsit lihegett, de azután abbahagyta. — Ugyanis ez is hozzátartozik majd a munkához. Verni fogom a vendégeket.

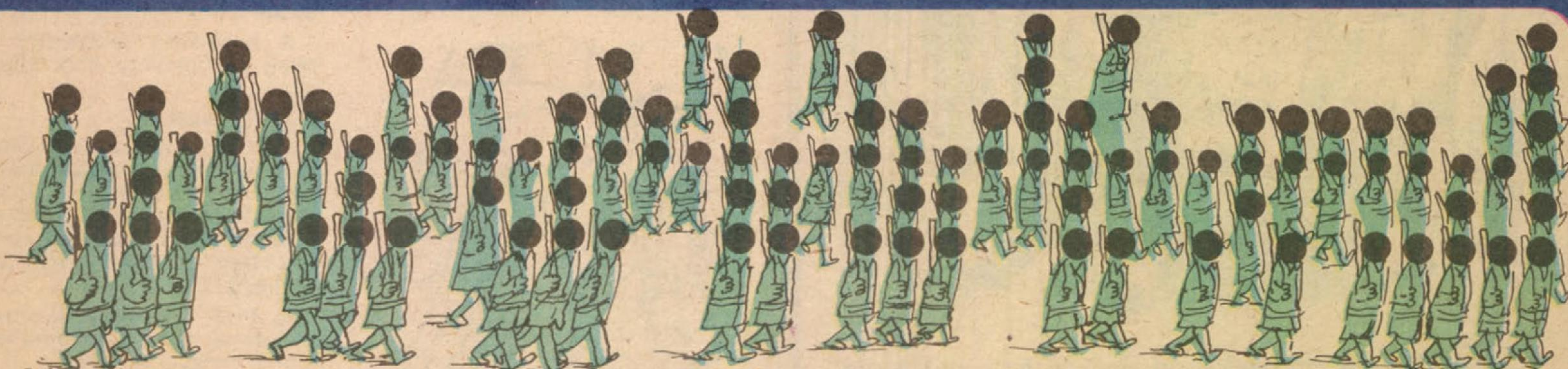
— Valóban? — mondtam, csakhogy időt nyerjek.

— Persze, nem mindegyiket. Csak amelyik nem hajlandó azt enni, amit én ajánlok neki, s nem ad elég borravalót.

E szavak után elnézést kért, mennie kell, várja a munka, most szállítják az új korbácsokat, s még meg kell tanulnia néhány minősíthetetlen kifejezést.

Kissé fejcsóválva néztem utána, amint hátán előjegyzési naptárral, dereka körül hulahoppal, látszólag olyan benyomást keltett, mint bármelyik öergasszony. S bár régi barátság fűz Csámcsogi nénihez, mégsem tudom, mit esznek majd a sznobok ezen az éttermen, ha megnyílik?

Föld S. Péter

KOMPJUTERIZÁLT HADSEREG

KAPCSOLTAM

Vasárnap késő este lekapcsoltam a villanyt. Ettől sötét lett a fejemben, s ijedtemben rögtön elaludtam. Ekkor szólalt meg a hang:

— Hányan vannak az ágyban?

— Egyedül — számoltam meg magam.

— Akkor ki az a női hang, aki hátulról nyöszörög, ha nem vagyok indiszkrét? — kérdezte bűbájosan.

— A szomszéd vécétartálya — feleltem. — Rádión tartjuk a kapcsolatot. Ha éjjelizenét fogok a rádión, a tartály elhallgat.

— Akkor fogja, mert nagyon behallatszik a műsorba a nyöszörgés! — tanácsolta elragadóan.

Megfogtam az éjjelit.

— Így jó? — kérdeztem.

— Jó — mondta elbűvölően. — Abbahagyja, vagy jöhet az első kérdés?

— Jöhet!

— Mondjon itallal magyar helységnevet!

— Mindegyik.

— Na de, mégis?

— Balatonvilágos sör...

— Majdnem jó, de mit önt a teába a Balaton helyett?!

— Rumot!

— Akkor nyert húsz forintot, de többet nem segítek! Most két sor mássalhangzó...

— Anyám tyúkja!

— Ki segített?

— A Morzsa kutya.

— Ez állati! Számolni is tud?

— Még csak elsős a kutyaiskolában.

— Remek! A következő matematikai feladványt a kutyaiskola elsős számtankönyvéből vettük...

— Háromszáztizennégy.

— Ezt a műsor szerkesztője se találta ki! Autó, skót, Boriska, hajókürt, sziréna. Mi nem illik a sorba?

— A Boriska.

— Miért?

— Mert ő nem dudál.

— Nekem nem ez van felírva!

— Boriska akkor sem dudál!

— Majd utánanézek. Addig magának van igaza.

— Hol tartok?

— Kettőezerötszázhatvan... Hogy beszél a hulla?

— Ürdüngördög...

— Mi történt?

— Leesett a tantusz.

— El tudja énekelni?

— Lát-já-tuk fe-le-im szüm-tük-kel mik vogy-muk...

— Muk. Mukja meg játékon kívül, hogy ki halt meg!

— Aba Sámuel ezernegyvennégyben, Salamon ezerhetvennégyben, Eufémia ezerszáztizenhatban, Vak Béla...

— Tartsa el magától a telefont, mert megbolondulok!

— Harmadik Vencel ezerháromszázhatban, ötödik Sixtus ezerötszázkilencvenben...

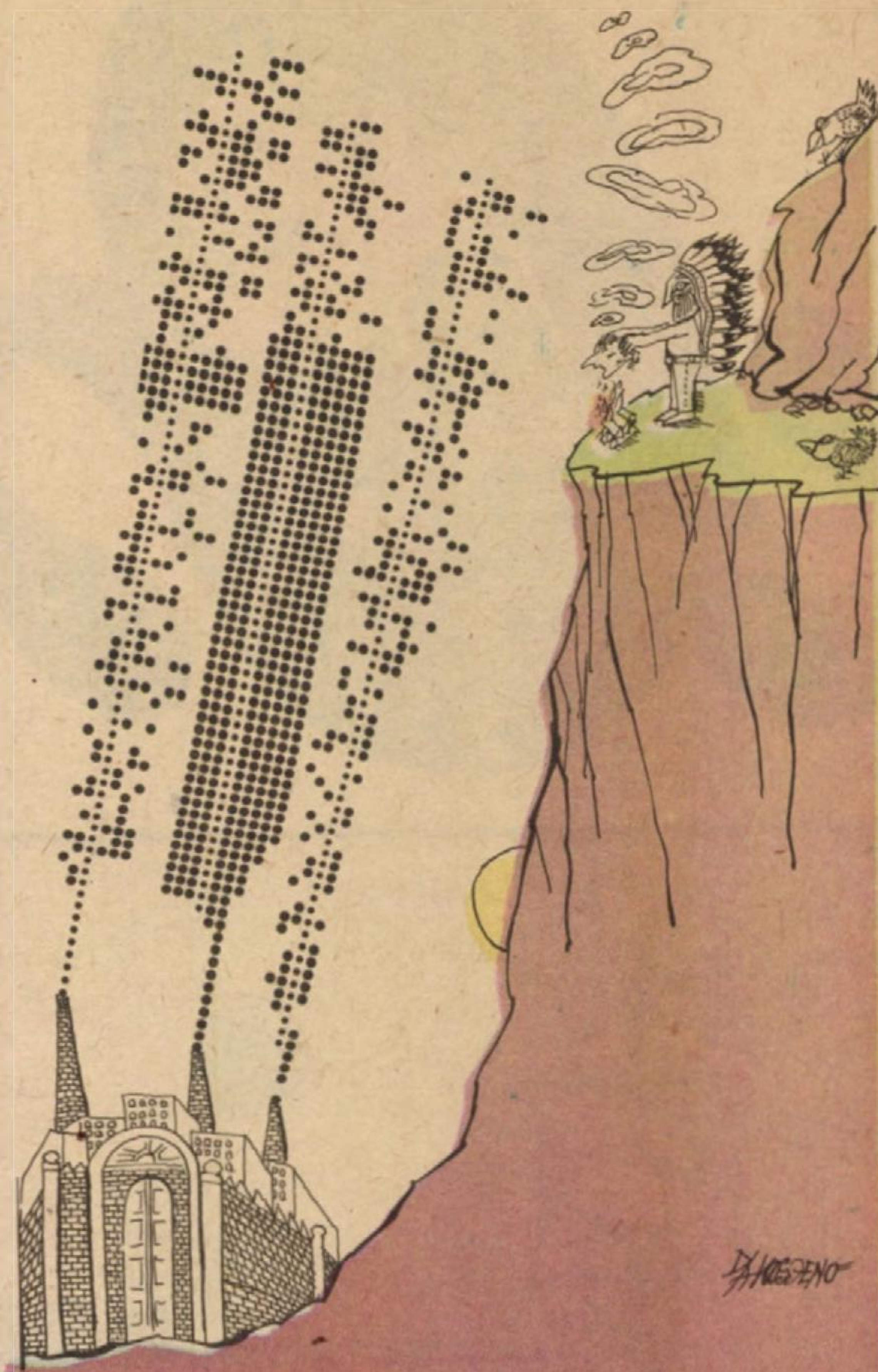
— Elég!!! Figyelmeztetem, hogy húszezernégyszáznyolcvan forintnál tart!

— Köszönöm... Van öt barátnő és öt barát, mindegyik csak egyszer csókolózik össze, és ebből kiderül, hogy a mákostésztaevés nem olimpiai sportág. Most mennyinél tartok? — kérdeztem.

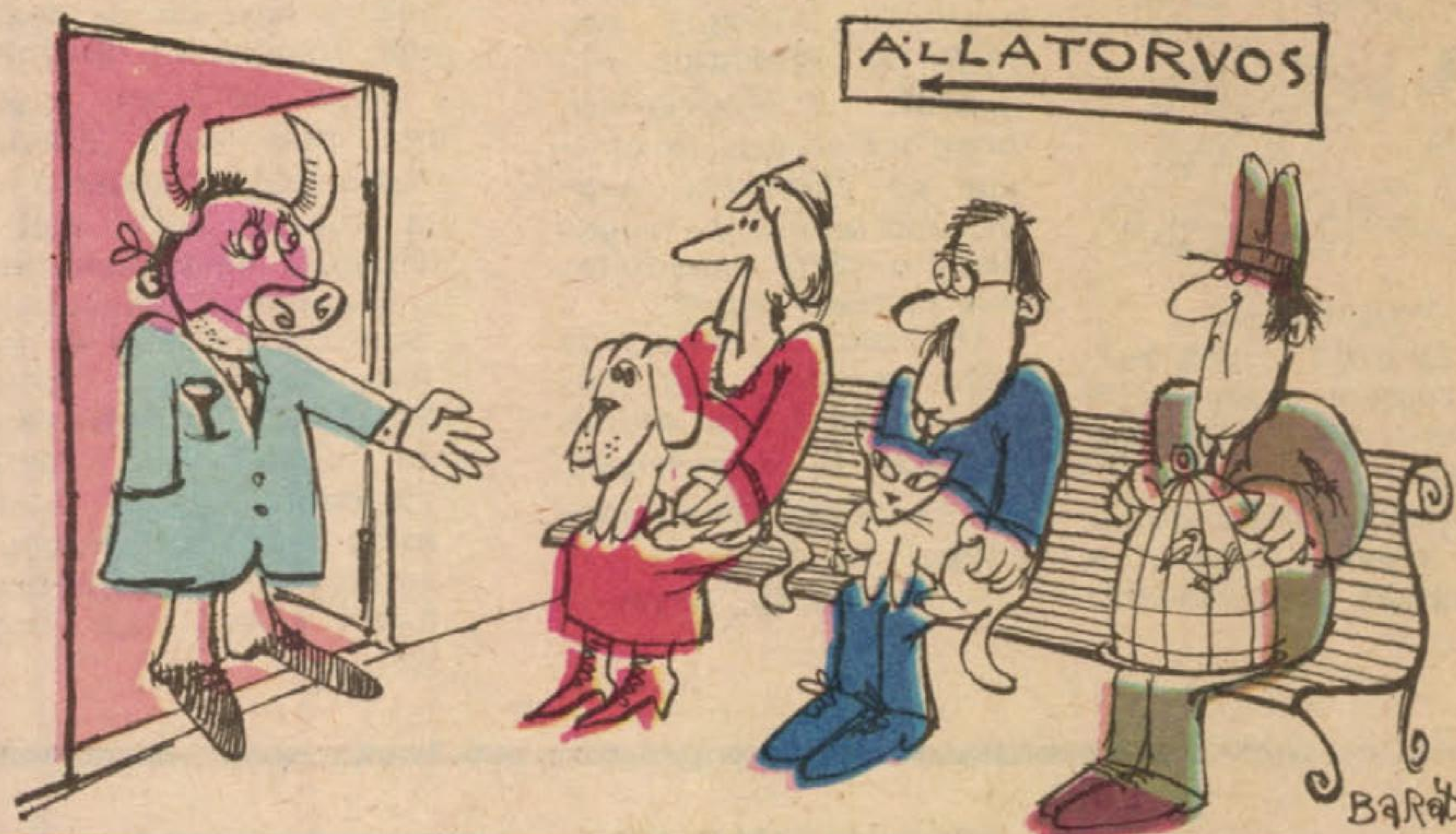
— Fél nyolc! — felelte a telefonébresztő.

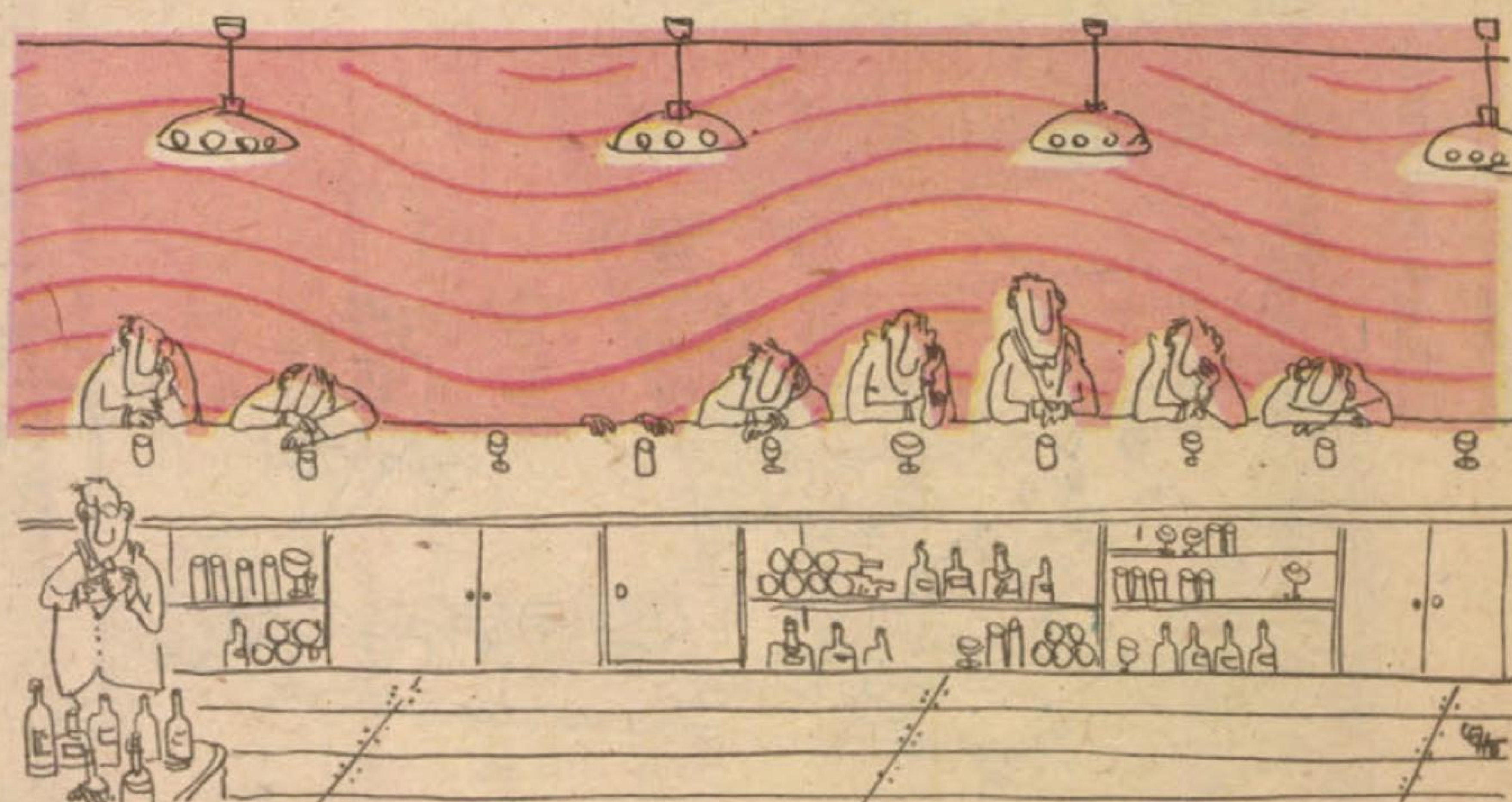
— Aaüeéiée! — mondtam erre neki dühösen, de ő nem találta ki, hogy a nénikéjét szidtam.

Tormai László

— És neked is azt mondják otthon, hogy örülj, mert ezek a legszebb éveid?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Két férfi beszélget:

— És komoly az elhatározásod, hogy leszokszol az ivásról?

— De mennyire! Már vettem is egy zsebkést, amelyen nincs dugóhúzó.

Az asszony pirongatja a férjét:

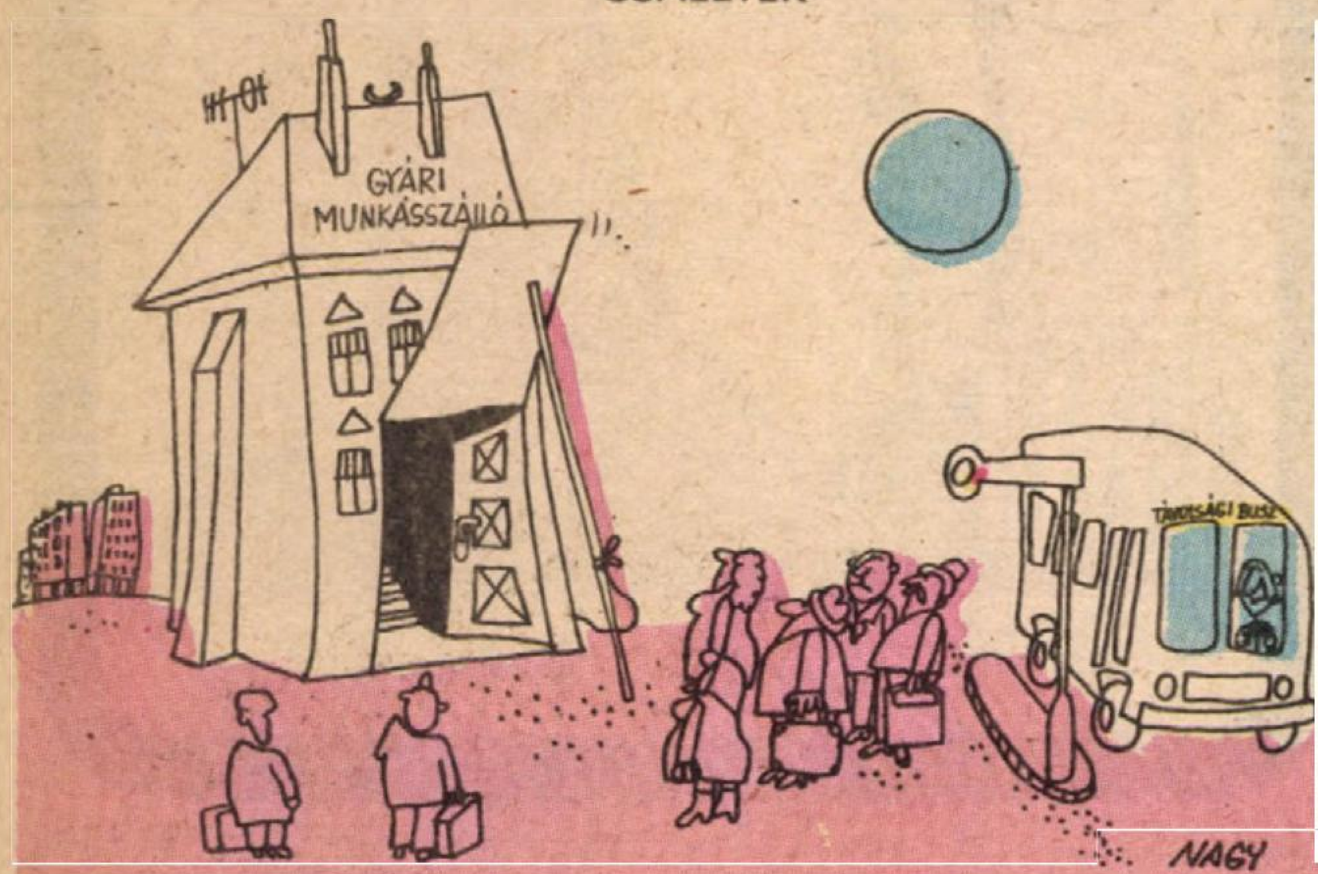
— A szemközti lakó minden reggel megcsókolja búcsúzáskor a feleségét. Ezzel szemben te...

— Mit csináljak, ha én nem ismerem a szemben lakó hölgyet?

JOGI ESET

CSALÉTEK

Hátha valaki nem ismeri

A férj áradozik:

— Drágám, olyan boldog vagyok, hogy a fél világot meg tudnám ölelni!

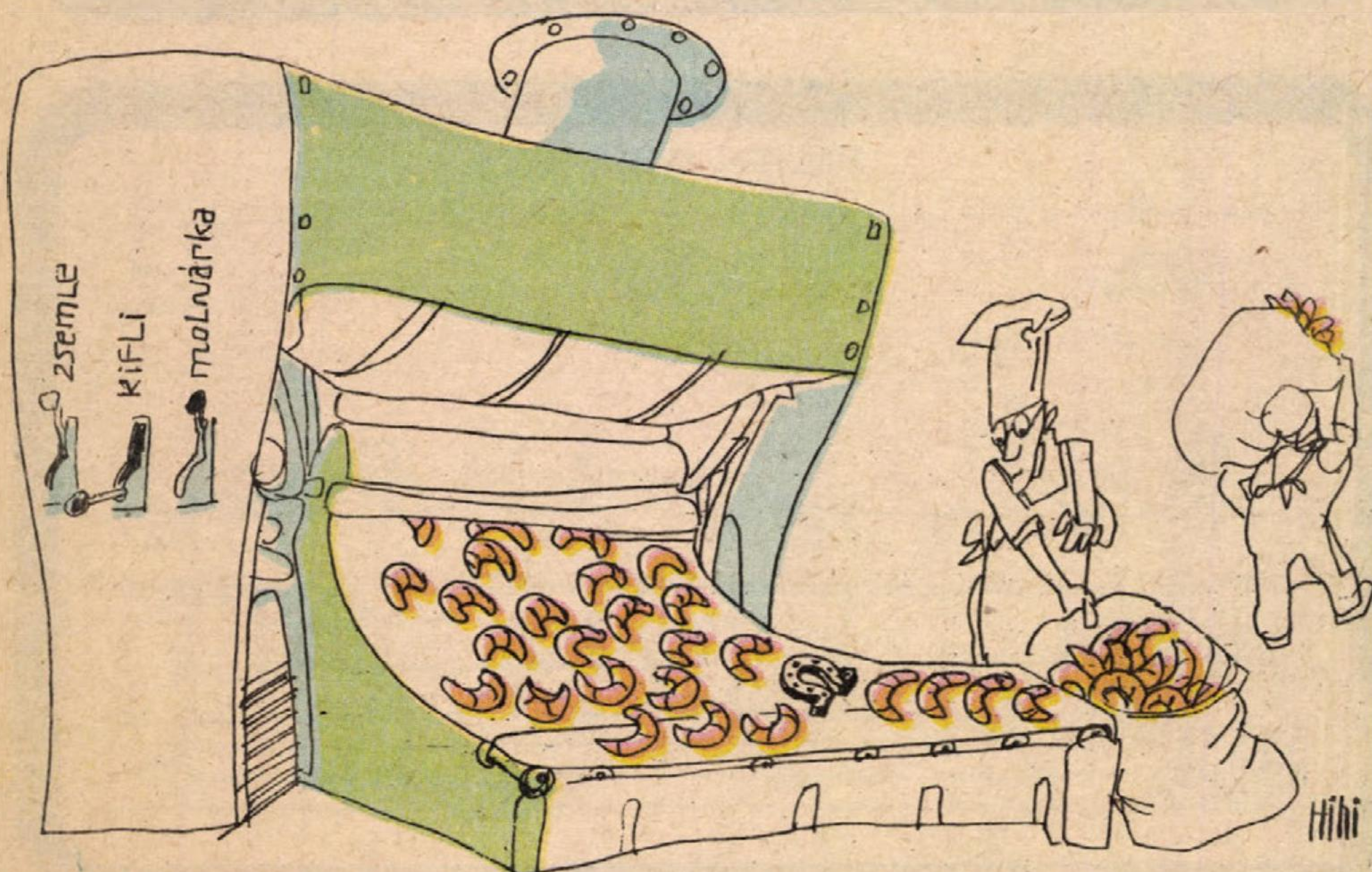
— Hányszor mondtam, hogy tégy le ezekről a legénykori szokásaidról!

Az előkelő párizsi ékszerészhez benyit egy férfi, és kiválaszt egy gyűrűt. Megkérdezi, hogy mi az ára, és amikor az ékszerész megmondja az eléggé magas árat, a férfi önkéntelenül füttyent egyet.

Hosszas válogatás után kiválaszt egy másik darabot, és annak az árát is megkérdezi. Az ékszerész finom mosollyal így felel:

— Két füttyt, uram.

PROGRAMOZÁSI HIBA

KRIMI, HABBAL

Maga a történet, amit most elmesélek, már néhány évvel ezelőtt történt, de a rejtély csak a múlt év utolsó napjaiban oldódott meg.

Volt egy Elek Géza nevű barátom, aki száz kilót nyomott, hatalmas, kövér férfi, sokan nem szerették lobbanékony, összeférhetetlen természete miatt, de barátságunk zavartalan volt mégis, míg egy napon éppen a Savoy kávéház halljában figyeltem az eseményeket, amikor vérben forgó szemekkel berontott Géza, üvölteni kezdett, nekem esett és verni kezdett. Tehetségtelen verekedő volt, csak a mellemet verte úgy-ahogy, (akkor én már régen SS-verésekhez voltam szokva), de nem vettem részt a verésemben, hiszen jól tudtam, hogy eddig akit megütöttem, még sohasem vette észre. Csendesen és szelíden mondtam:

— Én nem szoktam verekedni, nem is tudom, mi a bajod velem, de megveretlek egy szakemberrel.

Géza abbahagyta a bágyadt verekedést, berohant a kávéházba és közös barátainknak panaszkodott:

— Képzeljétek, a Királyhegyi meg akar engem veretni!

— Hát ebbe mi nem szólhatunk bele — mondták a barátok és feketéztek nyugodtan tovább.

Géza barátom aggodalma nem volt alaptalan. Akkoriban mindenki tudta rólam, hogy volt egy Tihamér nevű testőröm. Ez a Tihamér fiatal volt, mindenkinél erősebb és szeretett verekedni. Állítólag főhadnagy is volt valahol, de abbahagyta, mellémszegődött, jött utánam, mint egy hű kutya, és amikor megkérdeztem, miért követ, csak legyintett:

— Ne törődj vele. Mindig előadódhat valami és akkor én itt vagyok. Te kicsi vagy és kell, aki megvédjen.

Belenyugodtam. Az egyoldalú verekedés után találkoztam Tihamérral.

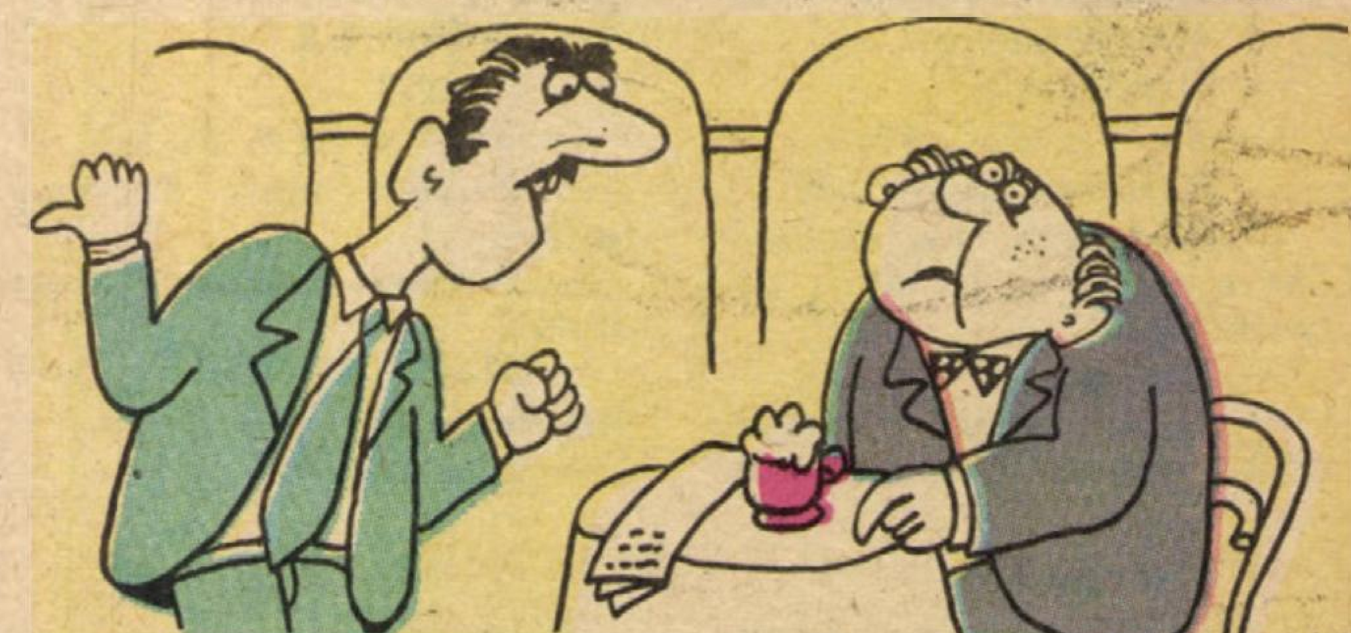
— Képzeld, valaki megtámadott a Savoy halljában és verekedni kezdett velem. Szeretném, ha beszélnél vele, hogy ezt ne tegye és adnál neki egy pofont. Többre nincs szükség.

Tihamér felragyogott:

— Boldogan. Hol találhatom meg és ki az illető?

Elmondtam, hogy kiről van szó és azt is megemlítettem, hogy délután öt óra körül az Operett presszóban szokott kávézni. Nem feketézik, hanem kávét iszik, habbal.

— Köszönöm, ennyi elég. — mondta Tihamér és

másnap ötkor pontosan megjelent Géza asztalánál, aki előtt már ott hevert a kávé, habbal, de még nem nyúlt hozzá.

— Megkérem, fáradjon ki velem az utcára — kezdte Tihamér udvariasan.

— A Királyhegyi küldte?

— Igen.

— Verésről van szó?

— Kuss! — mondta magyarázólag Tihamér —, nem pofázunk, hanem indulunk.

De Géza még nem mozdult:

— Figyelmeztetem, hogy én beteg ember vagyok és ha pofonüt, elájulok.

Tihamér elmosolyodott:

— Ez ne izgassa magát. Eddig még mindenki elájult, akit pofonvágtam.

Elindultak. A presszó előtt Géza megkapta a pofont, amit küldtem, összeesett, Tihamér megvárta, amíg feltápászkodik, majd imigyen szóla:

— Uram! Nem szeretném, ha félreértene. Ezt a pofont én harag nélkül adtam, mint postás, aki átad egy levelet. Nem az én dolgom. De az én törvényszékemen még nem dőlt el a dolog. Maga verekedést kezdett azzal a kis emberrel és én ezt helytelennek találom. Nagyon valószínűnek tartom, hogy ha kicsit tűnődök a dolgon, fel fogok háborodni és nagyon megverem magát. De ez már a kettőnk ügye lesz, ehhez az illetőnek, aki ezt az egyetlen pofont küldte, már semmi köze nem lesz.

Gézát ez nem nyugtatta meg, leporolta a ruháját és kérte Tihamért, elégedjék meg ezzel az egyetlen pofonnal, neki ez teljesen elegendő volt és soha több kis embereket nem fog megtámadni. Egyébként a támadásnak komoly oka volt, de erre most nem akar kitérni.

Amikor Tihamér jelentette az ügyet, tűnődni kezdtem, de hiába. Elképzelni sem tudtam, mi oka lehetett Gézának a harcra, hiszen én soha életemben nem bántottam, inkább védtem, ha támadták lehetetlen természete miatt, mert sajnáltam szegényt. Nem győztem lebeszélni Tihamért az újabb verésről, de végre is megígérte, hogy lezárja az ügyet. De a rejtély maradt, mi volt, mert Gézával attól kezdve nem beszélgettünk.

Elmúlt néhány esztendő, lassankint felejteni kezdtem az egész kínos ügyet, amikor a Fészekben egy társaságban elmeséltem Géza és Tihamér történetét. A végén még hozzátettem:

— Ma sem tudom, mi háboríthatta fel Gézát annyira, hogy annak idején nekem esett.

A társaság egyik tagja, bizonyos Benes Béla elmosolyodott:

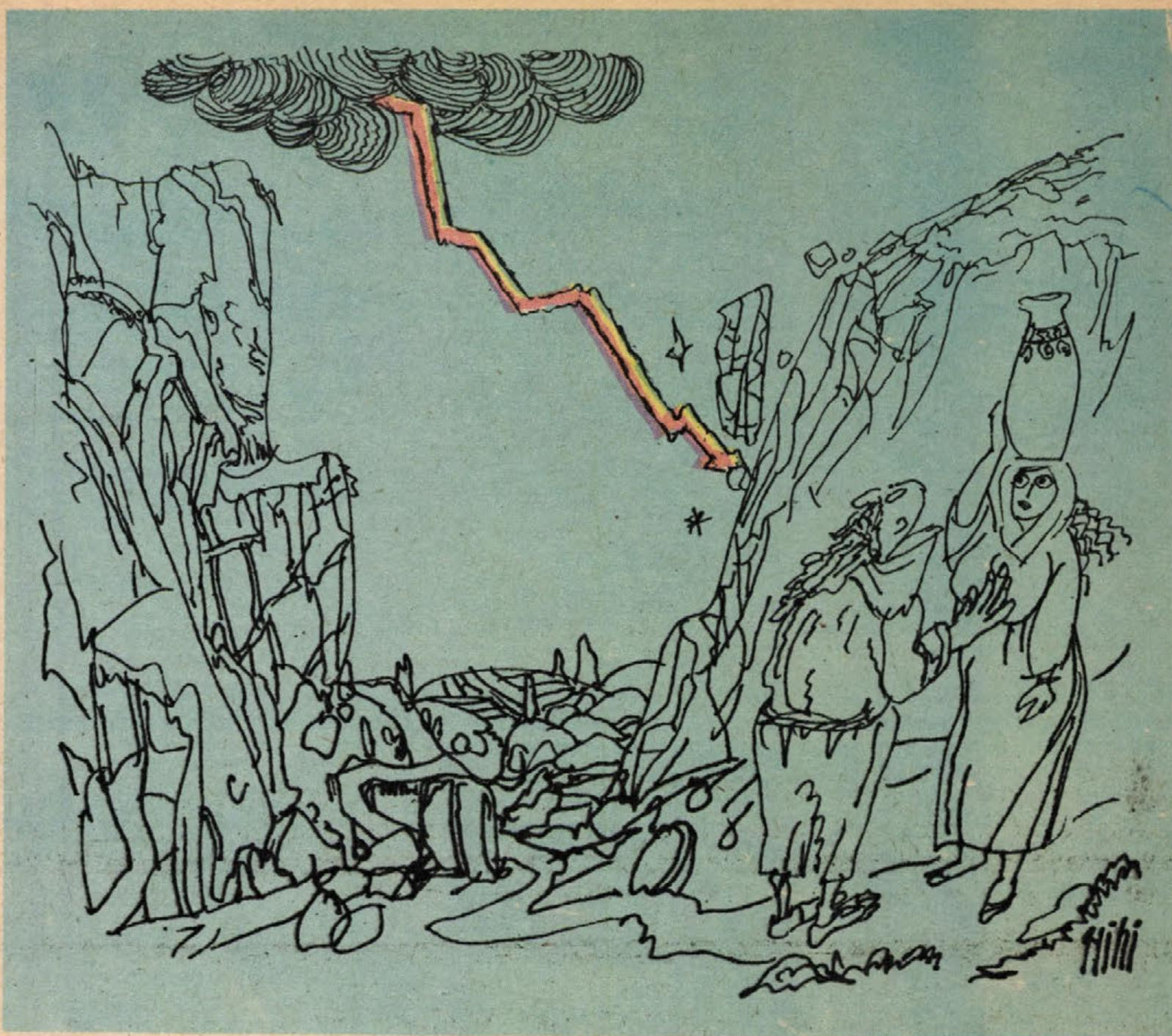
— Ha érdekel, megmondhatom. Abban az időben én voltam a dramaturg egy bizonyos kabaréban. Géza behozott hozzám egy verset, ami nem tetszett nekem, aztán egy idő múlva megint eljött érdeklődni. Én a következőket mondtam:

— Megmondom őszintén, el sem olvastam, odaadtam Királyhegyinek, aki azt mondta, hogy bár barátja vagy, de ilyen ostoba szemetet még sohasem olvasott életében. Ettől Géza felbőszült, őrjöngeni kezdett és azt hörögte, hogy ezt az aljas gazembert, ezt az árulót megöli, akárhol is találja. Mire én megjegyeztem, hogy szerintem e percben a Savoy kávéházban lehet, mert oda láttam bemenni. Így történt, hogy Géza elrohant vérbosszúval a szívében és mai napig sem tudja, hogy te azt a verset sohasem olvastad. Csak egy jó napot akartam szerezni nektek, ennyi az egész.

Királyhegyi Pál

VAN ISTEN

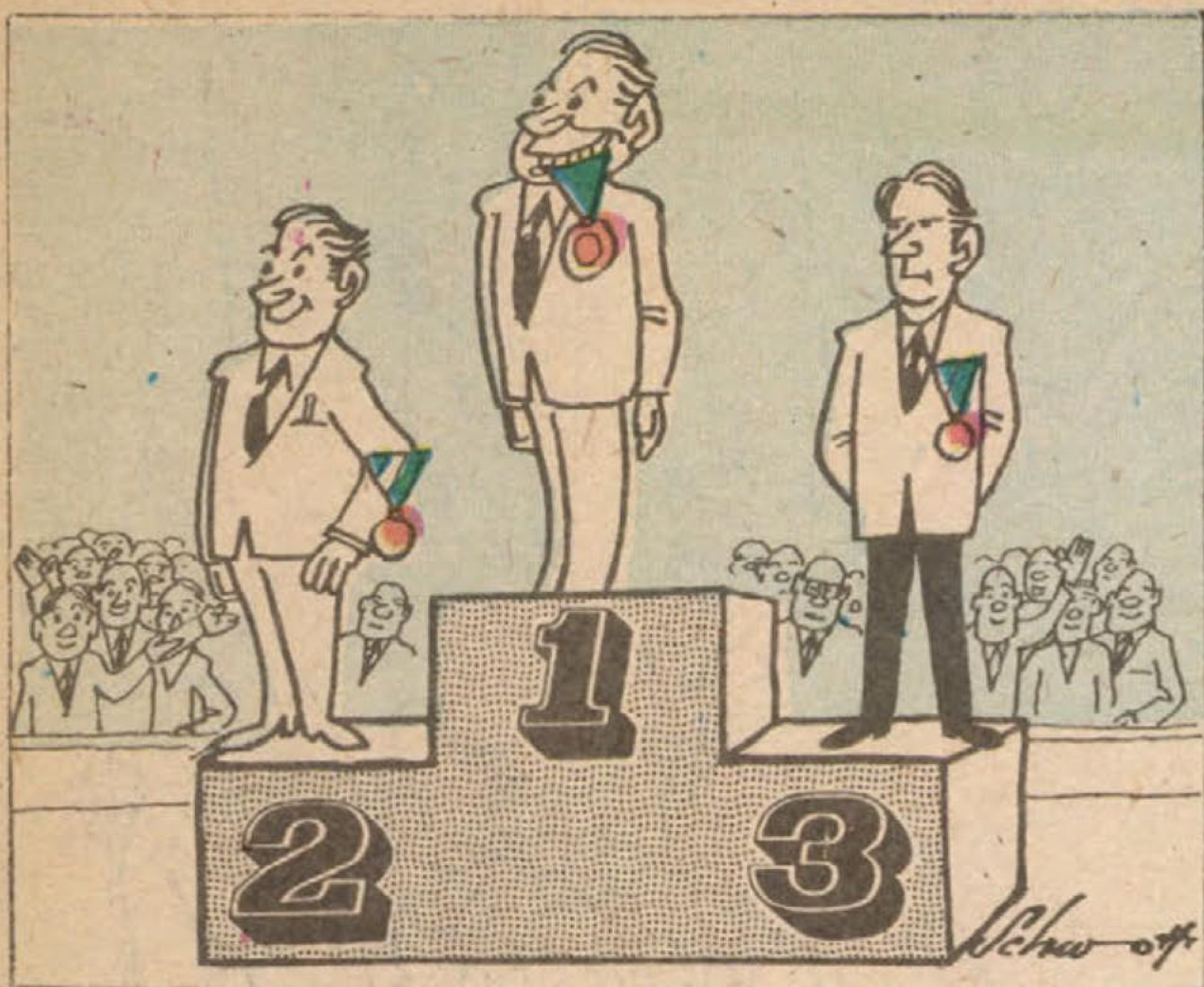
SAJDIK, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, LEHOCZKI

VAN ISTEN

TELJESÍTMÉNY SZERINT

KI NYER MA?

TRIBÜN

Tommy Docherty, az angol futball menedzser-fenegyereke ausztrál csapathoz szerződött.

— Egy kis hiba van a dologban — kommentálta az ügyet Tommy elutazása után egy jómájú „rajongója". — Kétszáz évvel elkésett.

Kétszáz éve deportálták Ausztráliába az ötödik földrész első fehérbőrű lakóit. Angol gonosztevőket.

Biomechanika óra a houstoni testnevelési főiskolán.

— Tud-e valaki példát mondani arra, hogy az egyes testrészek mozgása milyen szoros kapcsolatban van egymással? — kérdi a professzor.

— Természetesen professzor úr — hangzik a válasz. — Ha egy csinos nő riszálja mellettem a csípőjét, rögtön odakapom a fejemet.

Szovjet balettművészek léptek fel Torontóban, az előadást a televízió is közvetítette. Csakhogy a kanadai operatőrök zöme még sosem látott balettet.

— Nagyon egyszerű — oktatta őket a rendező. — Képzeljétek el, hogy hokimeccsen vagytok és Ulanova a korong.

Az angol távgyalogló rettenetesen kimelegszik edzés közben és bekopog a „György és a sárkány" nevet viselő útmenti csárda ajtaján.

— Bocsánatot kérek, kaphatnék egy pohár vizet?

— Nem! — kiáltja dühösen a csárda idős hölgye és becsapja az ajtót.

A gyalogló újra bekopog.

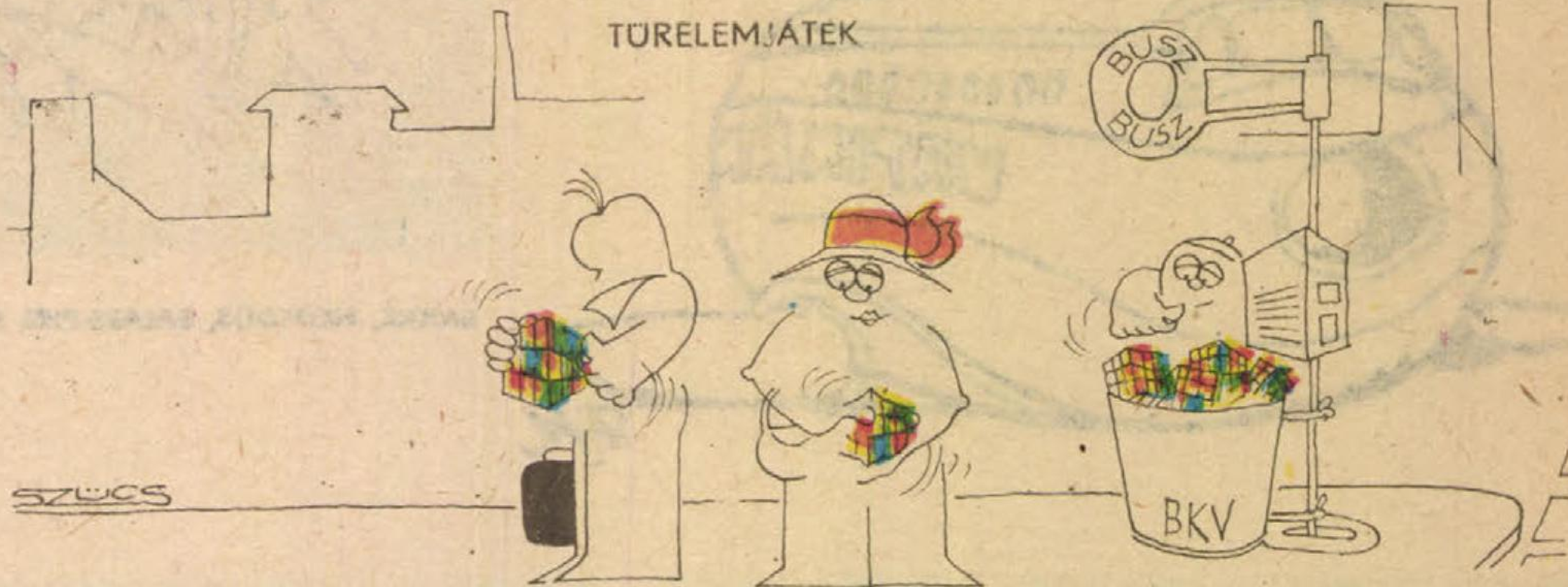
— Bocsánatot kérek — mondja az idős hölgynek —, nem beszélhetnék inkább Györggyel?

A Green Bay-i középiskola csapata kosárlabdamérkőzést játszott a helyi börtön együttesével. A mérkőzés vége felé az egyik diákot valami szabálytalanság miatt megállítja a játékvezető sípja.

— Mi az? — kiabál a srác. — Bíró úr, én nem csináltam semmit!

— Stimmel — bólint az ellenfél egyik játékosa. — Mi is ezt szoktuk mondani.

(p. p.)

BETONFEJ

Sohase tévedett – sziszegi –, és
míg él, nem téved soha, biztos ebben;
pedig már az is, hogy tévedhetetlen,
mi lenne más, mint tévedés.

CSALÓDÁS

Lapos, kerek kavicsok kezében,
Gyűjteményét érdeklődve nézem.
– Geológus lesz, ha felnő – gondolom.
Ám megszólal, büszkén: – Ez a vagyonom!
Ugye, máris mennyi sok a pénzem?!

DACOS KÖNYVBARÁT

Mióta túl drágák a könyvek
s áruk az újhoz közelebb
kúszott az antikváriumban,
esténként olvasmány helyett
az asztalomon rum van.

EGY AMATŐR NYELVÉSZ KÉPZELGÉSEIBŐL

Annak, aki pénzt vagy értesítőlapot
először nem kézbe, hanem „kézhez kapott",
annak, ki a kitűzött messzi célt
először „célkitűzés"-nek nevezte,
annak, ki elsőként nem tizedik, de
„tízéves évforduló"-ról regélt,
kinek valami „nagyszerű dolog
a büszkeség érzése mellett"
első ízben „örömet okozott",
mig másoknak örömet szerzett,
a követői majd szobrot emelnek,
s az ismeretlen Nyelvrontó „eme
emlékművét", míg írógép-zene
hangzik, „közel ötven fős küldöttségük"
a Sajtó Napját megelőző este
megkoszorúzza minden esztendőben,
kalaphoz emelt kézzel tisztelegve.

Polgár István

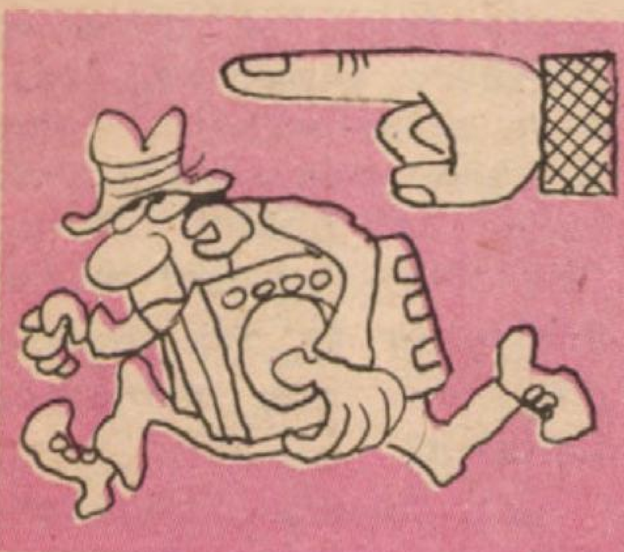

AZ OLVASÓ OLDALA

A GÉPKORSZAK ELŐNYEI

1 MIKOR NÉZZEK BE?

Ziphona Combo típusú sztereó lemezjátszómat 1980 májusában vettem, jótállási jegye 12 hónapra szól. Ezért nem is aggódtam, amikor tavaly szeptemberben, azaz a negyedik hónapban elromlott a készülék: majd megjavítják ingyen, gondoltam, hiszen jótálltak érte. És derűsen bevittem a dombóvári Gelkába. Ahonnan azonnal a Ravillba küldtek át,

mondván, hogy a javítást az végzi. Ott azonban már csüggedni kezdtem, amikor közölték (igaz, minden vizsgálat nélkül, ránézésre csupán!), hogy ez a készülék fejhibás, de éppen a fejre nincs garancia! Holott — „vigasztalásul" ezt is hozzáfűzték — ennél a típusnál a leggyakrabban a fej szokott tönkremenni. Szóval éppen az, amire nincs garancia!

Megtörve a rideg tényektől, kinyitottam a bukszámat: akkor hát fizetek a javításért. De ez se ment, a szükséges alkatrész ugyanis még készpénzért sem állt rendelkezésre. „Nézzen be a jövő héten!" — mondták és mondják azóta is, immár 14 hete! Nagyon sok „jövő hét" áll még előttünk 1981-ben — vajon mennyit kell elhasználnom belőle, amíg alkatrész is lesz — hem is jótállásért, hanem — a pénzemért?

Varga Tibor
Dombóvár, III. utca 25.
7200

2 MIHEZ ÉRTENEK?

Miskolcon bevittem a Gelkához lengyel rádiómat, amely elnémult. Két hét után közölték velem, hogy a masinám javíthatatlan, egyes alkatrészei hiányoznak, utánpótlás azokból nincs. Bánatosan hazavittem a készüléket, de nem hagytam annyiban a dolgot. Leszereltem a hátát, ekkor két rugó esett ki belőle. Alig húsz perc alatt visszahelyeztem őket a helyükre és a rádióm ismét működik! Nem akarok személyeskedni, de azért megkérdezem: ha a rádióhoz nem, akkor mihez ért a Gelka?

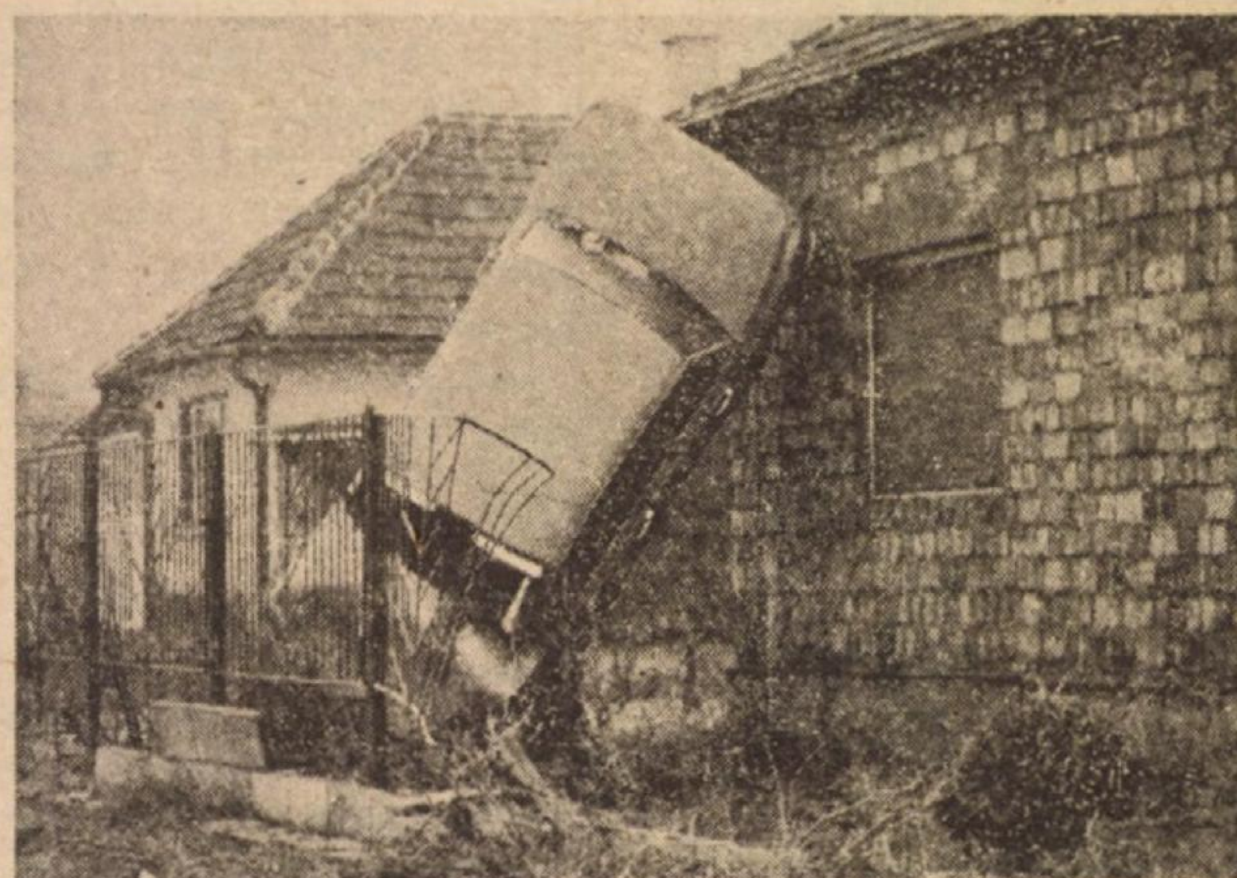
Siklósi Sándor
Sajókeresztúr,
Petőfi u. 100. 3791

3 HOL A GELKA BÁCSI?

Két és fél éve van átalánydíjas — havi 300 forintos — szerződésem a Gelkával tv-javításra. Most végre aktuális lenne, hogy kapjak is valamit a pénzemért. December 18-án elromlott a készülékem, a Gelka 19-ére ígérte, hogy jön, legyünk otthon. Majd 20-ra 22-re, 23-re ígérték a szerelőt, feleségemmel felváltva őriztük a házat, munkahelyünkön műszakot cserélve, de hiába. Január 3-án írom e sorokat, mindmostanáig sem jött még senki és nem tudok válaszolni a kislányomnak, aki szeretné nézni a mesét, meg az ő többi műsorát és naponta kérdi tőlem: „Miért nem jött ma sem a gelkás bácsi?"

Nikolin Miklós
Pécs,
Endresz György u. 13.

TÜCSÖK és BOGÁR

Szilveszter éjszakáján készült a felvétel a gyáli Nagykőrösi úton. A Wartburg három utasával indulhatott az óévbúcsúztatóra, amely, mint a felvétel is bizonyítja, egészen különleges „produkcióval" kezdődött. A kocsi szemből rohant a háznak, a vizesárok és a kerítés volt a „dobbantódeszka", ezután következett fél csavarral egy szaltó. A különleges mutatványnak szerencsére sérültje nem volt.

Fehér éjszaka volt?
(Az Esti Hírlapból ollózta Kopcsándi Ferenc)

egy nyolcvan kilós malacot, s ezt újév reggelén annak rendje és módja szerint, a maguk közül vállalkozó „böllér" segítségével le is szúrták, megperzselték, s különféle finomságokat készítettek maguknak és meghívott vendégeiknek ebédre, majd az ezt követő szilveszteri vacsorára. Meg kell jegyezni, kicsit sajnáltam ezt a sze-

Előbb ették, aztán szúrták?
(A Dunántúli Naplóban fedezte fel Szabó László, pécsi olvasónk)

180 kg-os hízott sertés eladó. Szombathely, Körmendi út 51. Hatlábú.
(17220)

Akkor itt 150 százalékra teljesítik a csülöktervet!
(A Vas Népe apróhirdetései között találta Musatics János, sárvári olvasónk)

rokat tartalmaz a kötet. A házasságkötő termekben vagy lakodalmas házakban bemutatható szerelmi műsorok az állami szertartás rendjéhez igazodnak és gazdag népköltészeti, illetve műköltészeti anyagra támaszkodnak. A névadó műsorok is több lehetséges változatát mutatják be a családi

Jóságos ég, csak nem vezényszóra?!
(A Népművelési Propaganda Iroda kiadványából nyirta Torma Miklós váci olvasónk)

Sportoló tenyészetébe szakképzett lovászokat

Itt tartunk?!
(A Szabad Föld hirdetései között találta Takács Jánosné)

A régi iskola 1938-ban épült, akkor is az elbontott templom tégláiból. W. C.-je az udvaron van, két összenyitható, lapadlós terme egyben mozi és kultúrház. Folyosói, új, színes bútorokkal berendezett ebédlője, konyhája tiszta.

Hát nem egy kulturális forradalom!
(A Népszabadságban bukkant rá Bencsik Tibor, szentlőrinci olvasónk)

... hogy 139 ország harminchárom kereskedelmi hajója járja a világ tengereit, és ebből huszonegy a magyar hajó. Hazánkban a legelső folyam-tengerjáró hajót 1934-ben bocsátották víz-

Tengeri nagyhatalom vagyunk és kész!
(A Somogyi Néplapból ollózta Kalocsa Imre, kaposvári olvasónk)

utóbbi 18 évben. Figyelemre méltó az alkoholista betegek megfiatalodása. Azelőtt jellemzően a

Volt, aki visszaítta magát az óvodába.
(A Népszavában lelte Bártfai Zoltán, leninvárosi olvasónk)

Tánc- és papdalfesztivált rendez jövő augusztusban a *Magyar Televízió.* A pályázatra új, nyilvánosan még el nem

Vendégművész: Khomeini. Műsorközlő: Róbert László.
(A Népszavában fedezte fel Fedics Jánosné, polgári olvasónk)

A CÍMZETT VÁLASZOL

GYERMEKÁGYI LÁZ
(Ludas, 1980. 41. sz.)

A panaszos reklamációját kivizsgáltuk, a terméket ezt követően cseréltük. A gyermekágyhoz tartozékként csomagolt csavaranya minősége volt hibás, ezt nem mi gyártottuk. A gyermekágy funkciójában és minőségében megfelelt a követelményeknek. A jelzett panaszok csak esztétikai kifogások lehettek.

Dr. Joó Imre, ig.
Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombinát,
Szombathely

HARC HAMBURGERÉRT
(Ludas, 1980. 42. sz.)

Elrendeltük, hogy a Köjál előírások betartása mellett az értékesítésnél legyen aprópénz, valamint a pénztárosok kötelesek felváltani pénzt. Miután a pénztárosok szabálytalanul jártak el a vendéggel szemben, intézkedtünk felelősségrevonásukról. A vendég szíves elnézését kérjük.

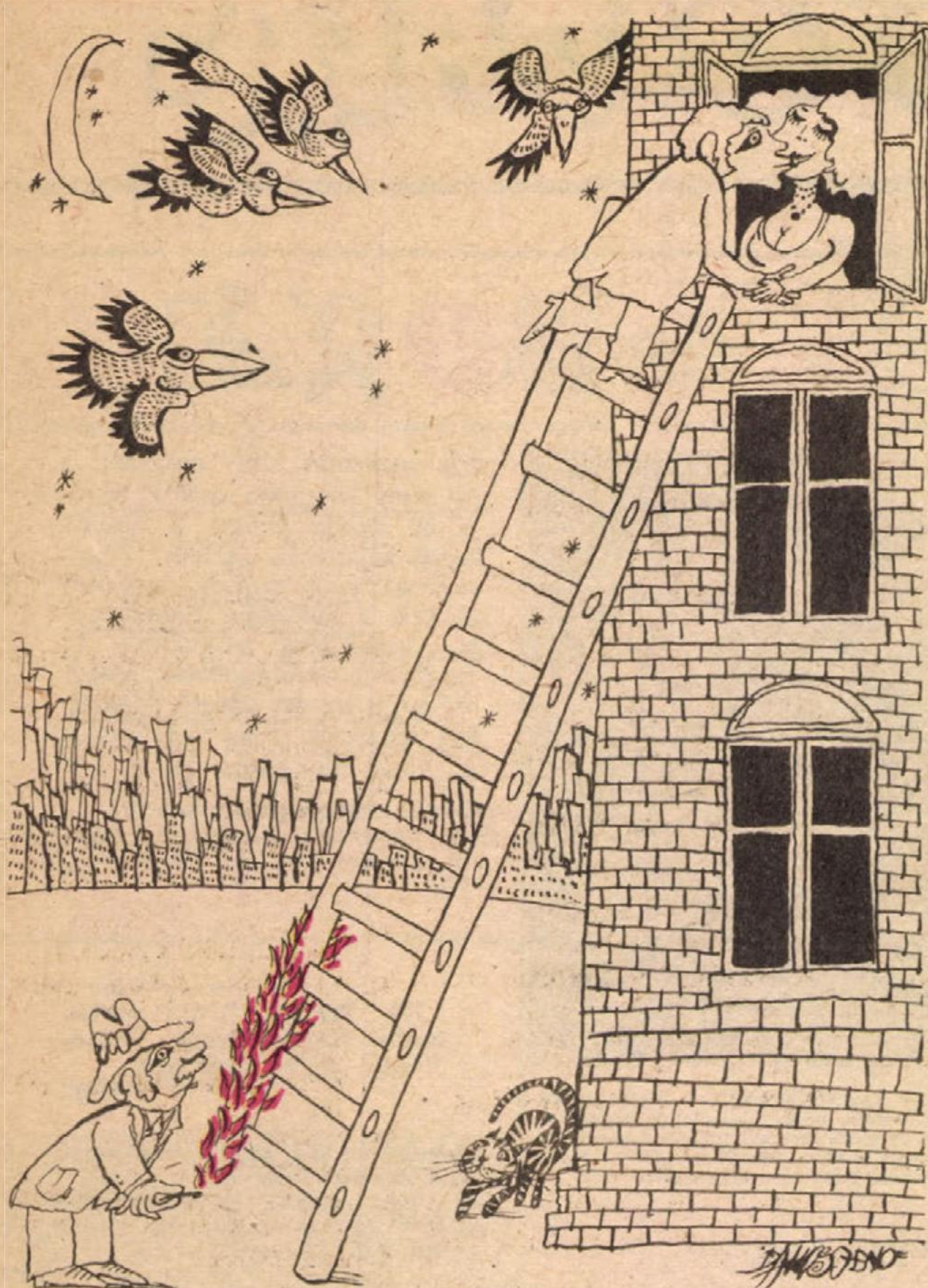
Pethő Andor, oszt. vez.
Pannónia Szálloda és Vendéglátó V.

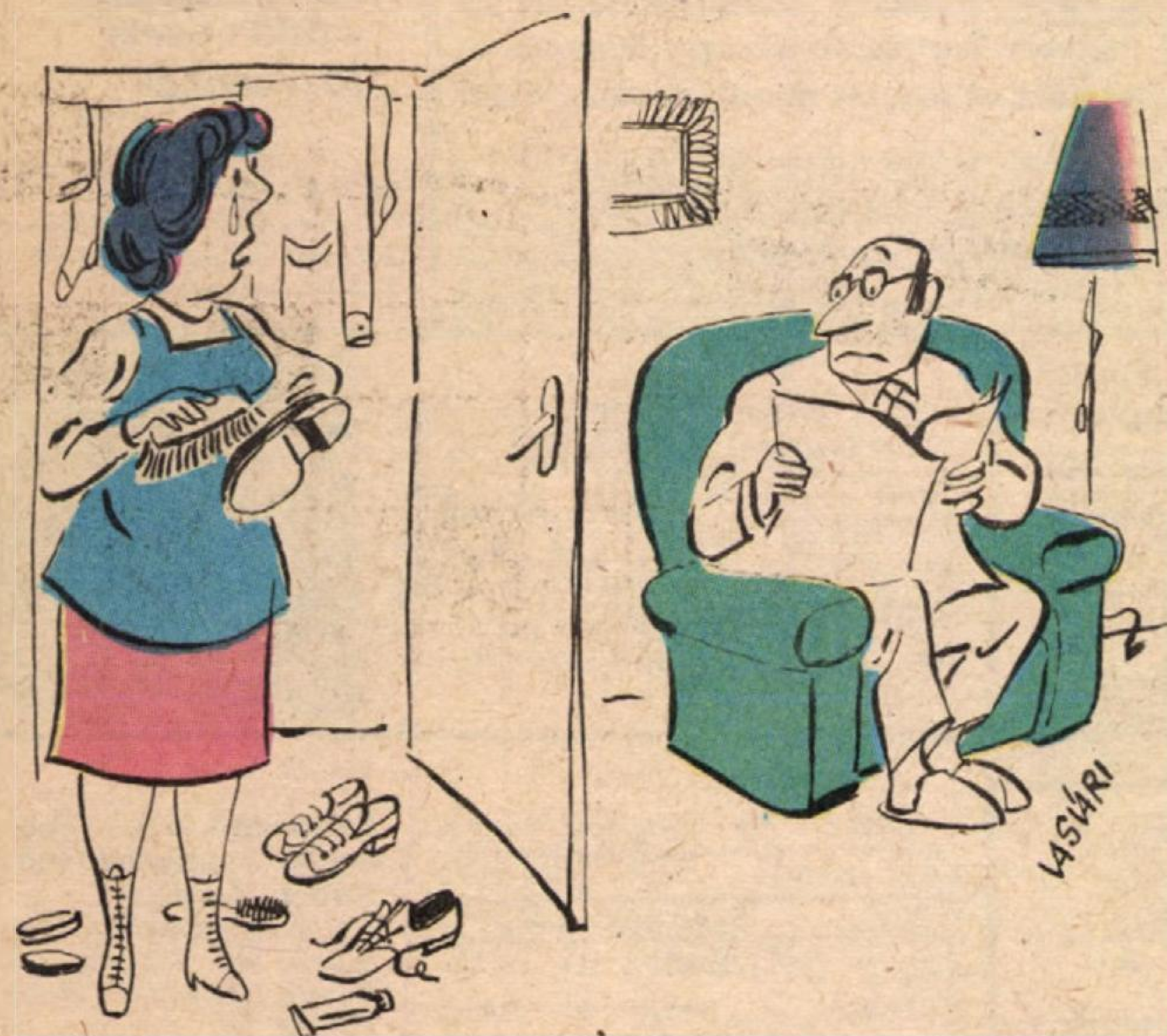
AKNÁK EDELÉNYBEN, MISKOLCON ÉS PESTEN
(Ludas, 1980. 42. sz.)

A Múzeum körúton levő aknafedlapok közt vannak rosszul záródók, a fedlapok mozgása azonban balesetveszélyes állapotot nem idéz elő. Felszólítottuk az illetékes közműveket, intézkedjenek a fedlapok felülvizsgálatára és kijavítására.

Dr. Joó Miklós, elnökh.
Bp. Főv. VIII. ker. Tanács

FÉLTÉKENYSÉG

– Én nem feleség, hanem hitves akarok lenni!

Szószöcskék

Azt mondják, a magyar férfiak többsége önző.

Hát... nem is tudom. Mert — kérdem én — van-e még egy olyan ország, ahol a férfiak azért fizetnek pénzt egy nőnek, amiért az valaki mással bújik ágyba? Márpedig nálunk így van ez: ne tagadjuk.

Legalábbis a menyasszonytánc alkalmával.

*

Nagy László „Kísérlet a bánat ellen" címen kiadott posztumusz jegyzőfüzetéről olvasok méltatást. Tekintve, hogy jelentős költő jegyzeteiről van szó, a lelkendezésnek is — úgy látszik — jelentősnek illik lennie, még ott is, ahol a följegyzést a följegyző csupán följegyezte, anélkül, hogy a sajátjaként *jegyezte* volna.

Mert lám, mitől forrósul föl a recenzens szíve: „...Ha az estebéd asztalhoz szólítja, azonnal kész a bökvers: ...»*Ferenc Jóska masírozott, szájában egy fasírozott.*«"

Nincs vita: a fönti bökvers csakugyan készen volt, amikor följegyzőjét az estebéd asztalhoz szólította. Készen bizony. Mintegy *hatvan éve*. Amiként a folytatása is, melyet a lelkesült kritikus csupán azért nem emel a mennyekbe, mert szegény mit sem sejtő költő csak a versezet első felét jegyezte föl füzetébe. Imhol a második (újszülöttek számára, akiknek minden vicc vagy új, vagy Nagy Lászlótól való): „*Kezében egy aktatáska, így indult a baktatásba.*"

Ami engem illet, én inkább az idézett költő *saját* költeményeiért lelkesednék. Biztosíthatom az ájult hódolót: azok közt is akad néhány egészen ügyes.

*

Egy sakkrovatból: „Timman hajlandó a bedobott kesztyűt *felvenni."*

És — gondolom — a kiszámoltatás kockázatát is vállalva püfölni törülközőjével az ellenfél gyalogjait.

*

Ki a megmondhatója, milyen minőségű ital a narancsos Deit? A vélemények nyilván megoszlanak, sőt tán még a minőségellenőrző szakembereké is. Mert mit látok? A citromos Deitet tartalmazó palackok mindegyikén ott díszeleg a „Kiváló Áruk Fóruma" embléma; a narancsos Deitet tartalmazóknak csupán a felén.

Mármost mi a helyzet? Lehet, hogy némelyek szerint a narancsos Deit kiváló áru, mások szerint nem az? Avagy a magas zsüri a töltött palackok színéről is képes megállapítani, melyik literny nedű érdemli meg a kitüntető jelet, melyik nem?

Arra kérem minőségosztályozóinkat, nyugtassanak meg, s ha maguk is hajlandók komolyan venni tulajdon emblémájukat, öntsenek végre tiszta Deitet a nyílt kártyák közé!

*

Jeles közírónk, mint olvashattuk, hajlandó fizetni annak a magyar állampolgárnak, aki megjelenti neki, hol áll fővárosunkban olyan telefonfülke, mely használható, s melyben a telefonkönyv is ép.

Az ígért jutalom reményében ez úton közlöm, hogy a Mester utca és az Ipar utca sarkán áll egy efféle fülke. A tisztesség kedvéért hozzá kell tennem: szépséghibája is van. Az, hogy csak elvileg lehet belőle telefonálni. Tudniillik még tantusszal működik forint helyett. Márpedik kinek van manapság tantusza?

Igaz, forintja sincs soknak.

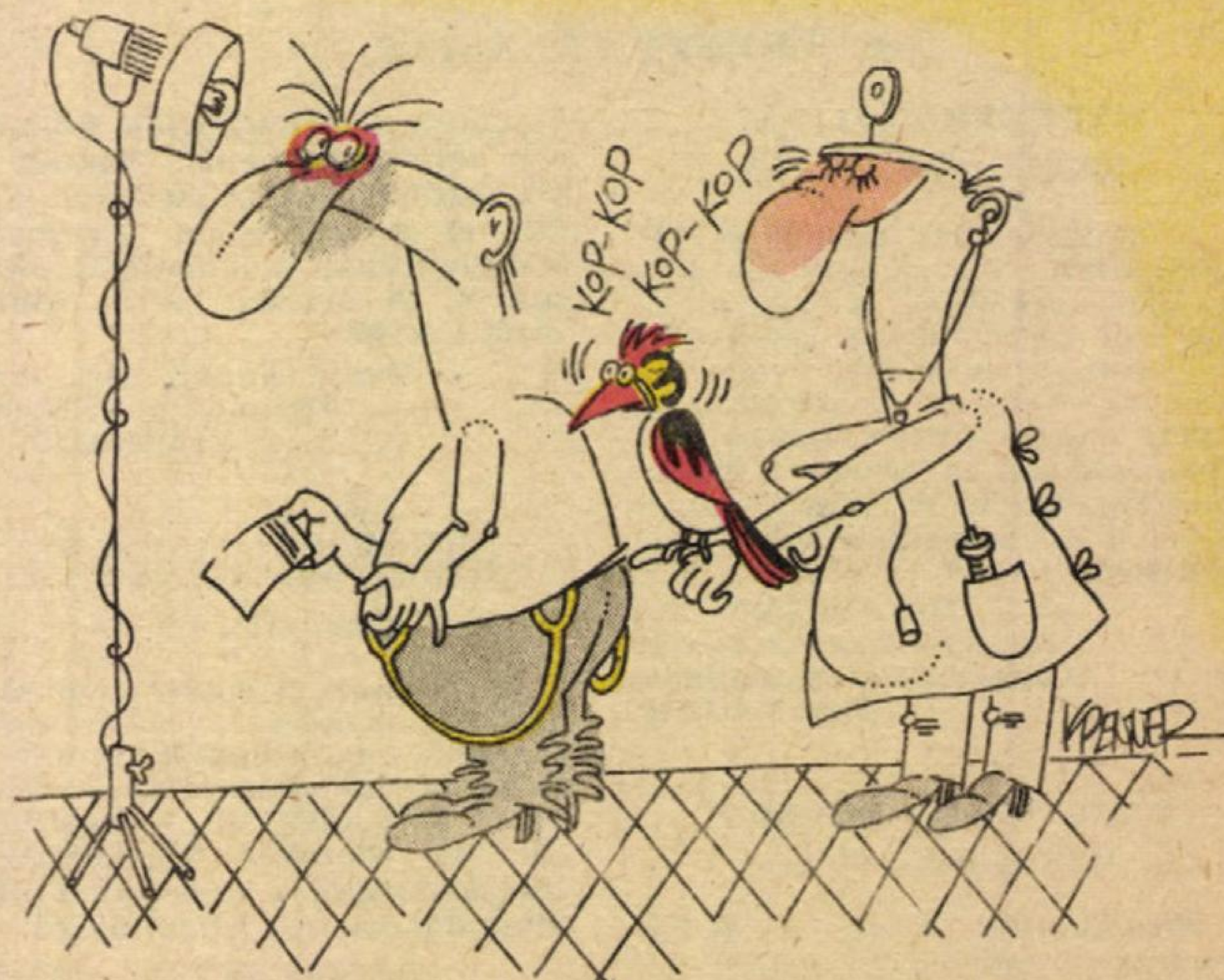
*

Nemzetközi serdülő-válogatott jégkorong-mérkőzésen: Magyarország—Kassa 7—2. A magyar válogatott színeiben tizenhét, Kassa csapatában tizennégy-tizenöt éves fiúk játszottak.

Ezzel végre labdarúgósportunk előtt is biztató távlatok nyíltak meg. Mindössze annyit kellene elérnünk a FIFÁ-nál, hogy a magyar válogatott ellen soha ne léphessen pályára tizenöt évesnél idősebb játékos. Gondolom, ily módon szoros, de végre nem reménytelen mérkőzéseket vívnánk a külföldiekkel.

Timár György

JAVUL A MŰSZEREZETTSÉG

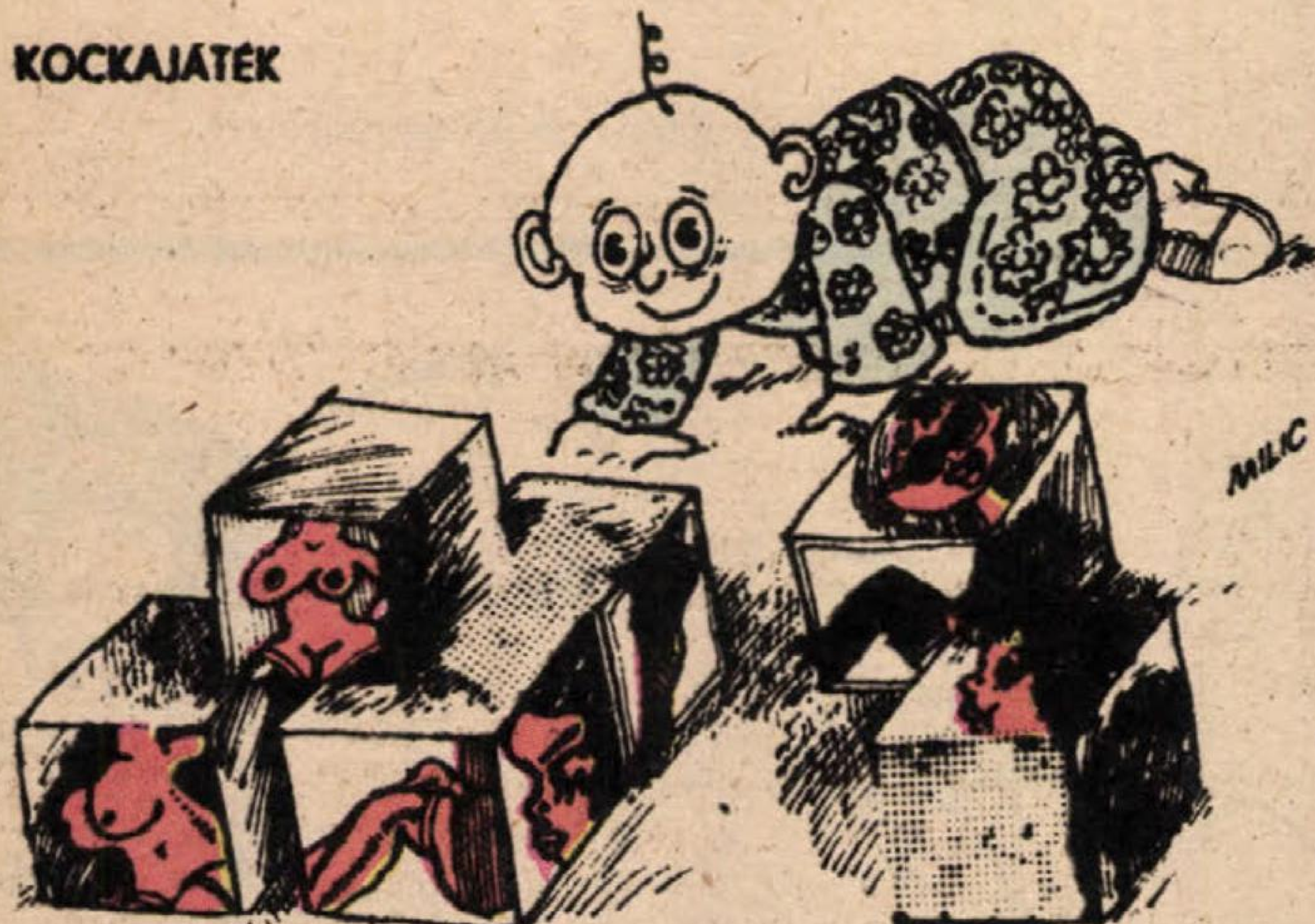
IMPORT HUMOR

JÁTÉKOK

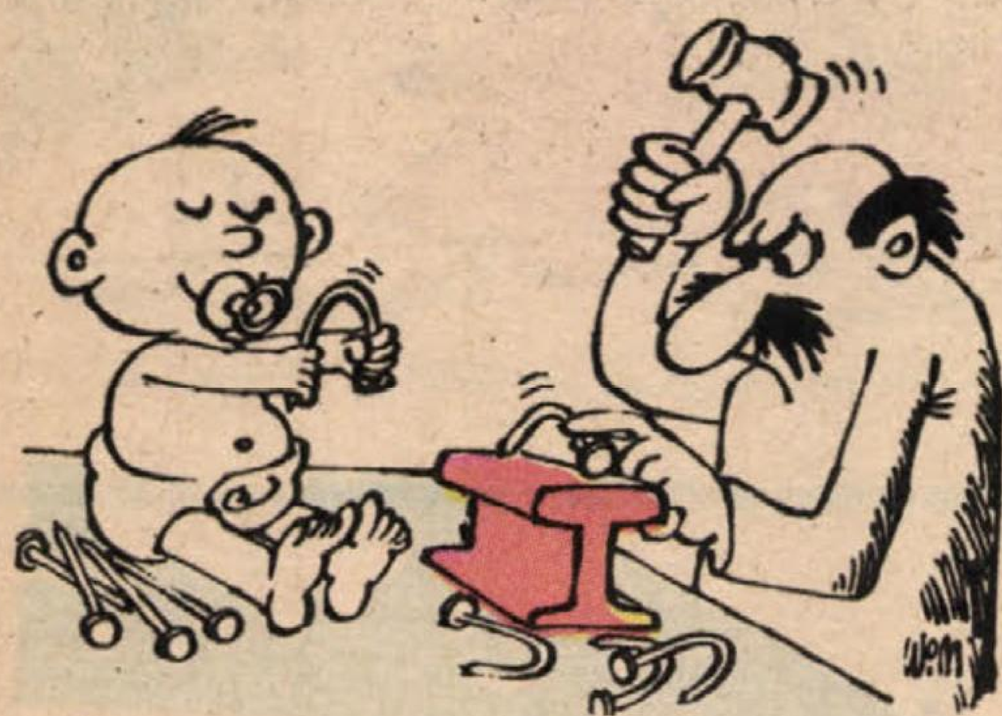
BÁBJÁTÉK

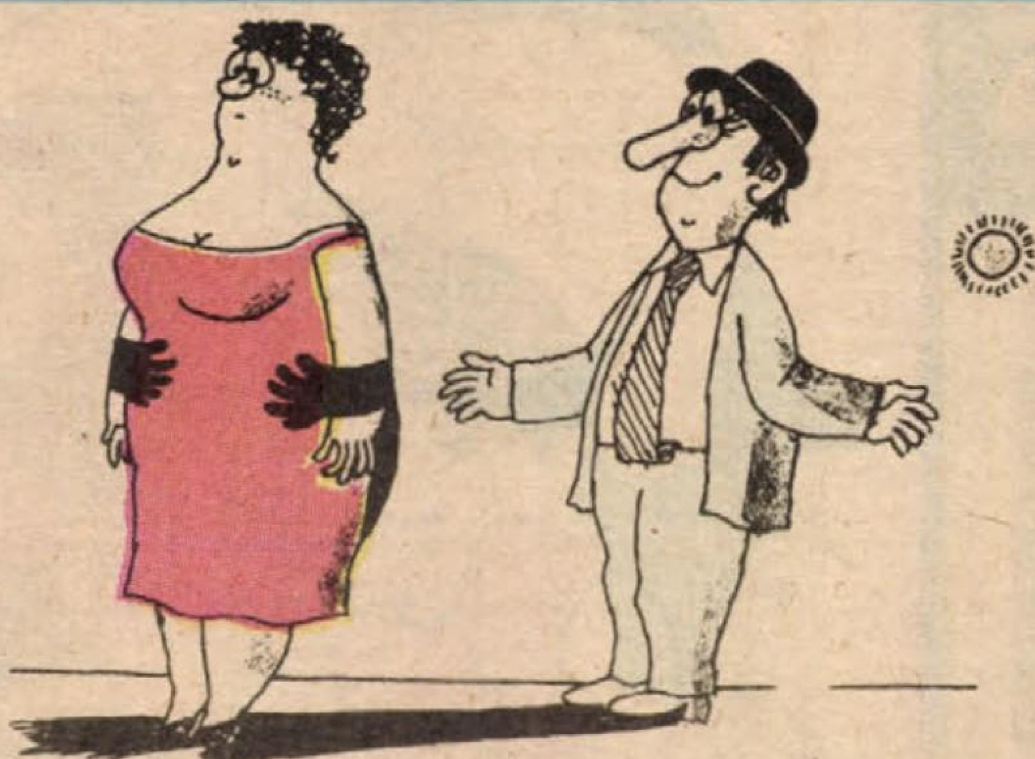
KOCKAJÁTÉK

GYERMEK-JÁTÉK

ÁRNYJÁTÉK

ORVOSNÁL

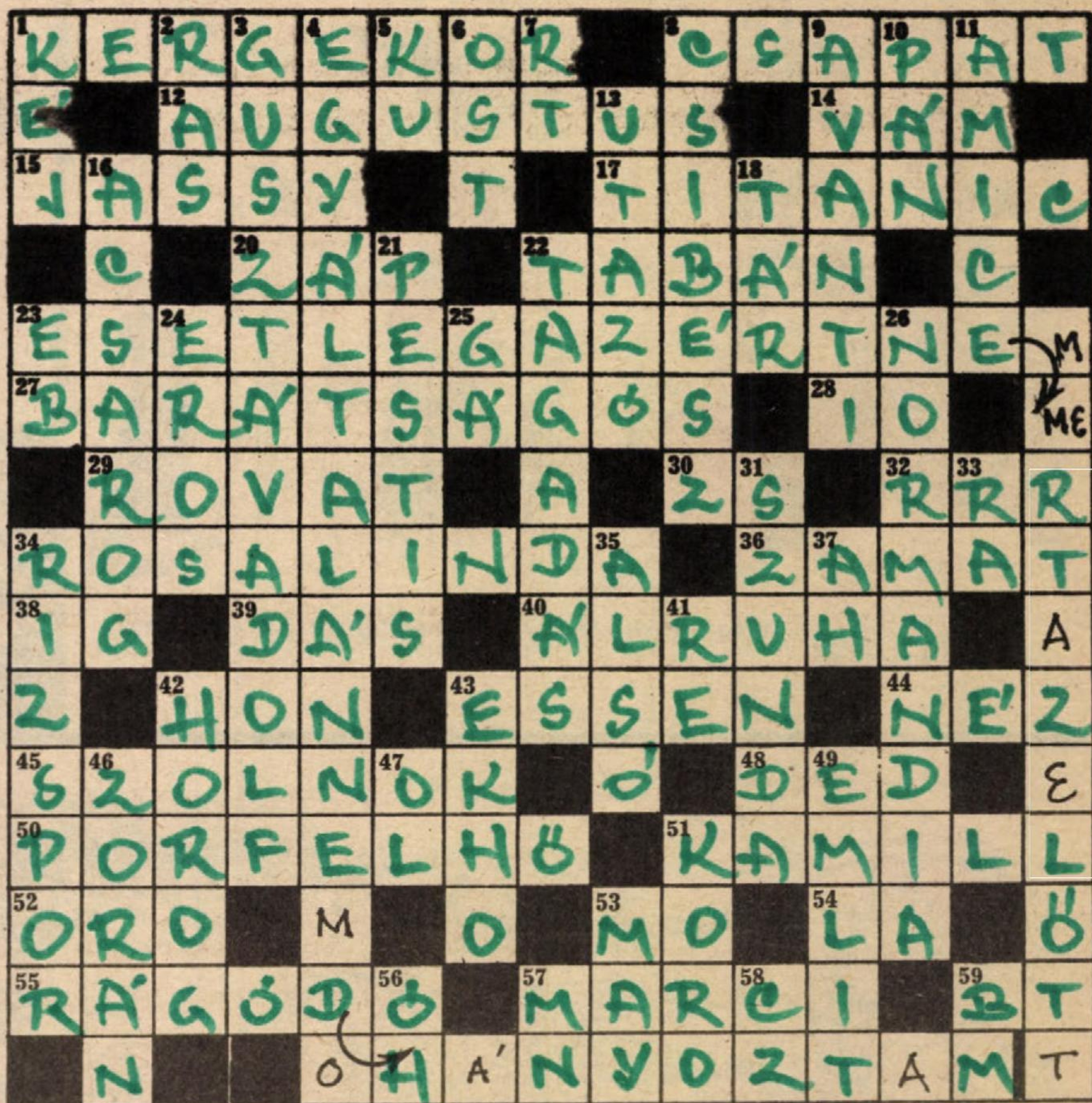
Betartotta a tanácsomat és csak tíz cigarettát szívott naponta? — kérdezi páciensét az orvos. — Igen — hangzik a felelet. — Akkor nem értem, miért nem javult az állapota … — Vízszintes 23. — függőleges 4. — jegyzi meg a beteg. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb január 26-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. Kizárólag levelezőlapon! A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Egy háziállatot fenyegető betegség
8. Szervezett fegyveres alakulat
12. Római császár volt, Caesar örökbefogadott unokaöccse
14. Állami bevétel
15. Város Romániában
17. Elsüllyedése máig is emlékezetes
20. Romlott tojás
22. Hajdan Buda egyik hangulatos része volt
27. Nyájas, kedves
28. Zeusz szerelme volt
29. Újságban, folyóiratban több is van
30. Mássalhangzó
32. Azonos betűk
34. Shakespeare egyik hősnője
36. Kellemes íz, aroma
38. Helyhatározórag
39. A 22. függ. vége
40. Harun al Rasid kedvelt öltözéke
42. A haza
43. Nyugatnémet iparváros
44. A szemét használja
45. Magyar város
48. Kis … (csecsemő)
50. Szél nyomán támad
51. Népszerű színművészünk keresztneve
52. M-mel a végén: hegycsúcs
53. A molibdén vegyjele
54. Olasz névelő
55. Töprengő, önmagát emésztő
57. Jól élt Hevesen
59. Biztonsági Tanács

FÜGGŐLEGES

1. Az élvezet felső foka
2. … putin
3. Több svéd király neve volt
5. Q
6. Kelet — németül
7. Részvénytársaság
8. Hitvány, jellemtelen személy
9. Egy olasz politikai napilap címe (Előre!)
10. Pásztoristen a mitológiában
11. Megszólítás a régi jó táblabírák korában (barátom — latinul)
13. Lehet ügynök, lehet felfedező
16. Az „acsarkodik" ige népiesebb formája
18. Töltények tartója
21. Pusztító járványos betegség
22. A gyanúsított joga
23. Négylábú
24. A szerelem mitológiai istene
25. Vissza: fa része
26. Történelmi tartomány Franciaországban, a La Manche mentén
31. Szigetcsoport neve Indonéziában
33. A rádium vegyjele
34. A púder alapanyaga
35. Egy figura a magyar kártyából
37. A csodálkozás indulatszava
41. Helyrag
42. Veszélyes a halra is, meg az ökölvívóra is
43. Kocsira erősített ponyvasátor
46. Népszerű pop-énekes
47. Szerény gazdasági épület
49. Szóba hoz
51. Gyomnövény szára
53. Egykor népszerű indiánregények írója
56. Indulatszó
57. M. N.
58. Régies C
59. Belügyminisztérium

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 81.2308/2-04 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VAGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

GYEREKEK BESZÉLGETNEK

című rejtvényünk megfejtése:

— Én tudom, hogyan születik a gyermek.
— Én azt is tudom, hogyan nem születik.

200—200 forintot nyert:

Antal József, Csorna, Vöröshadsereg útja 125. 9300
Takáts Attiláné, Bp., Jeles u. 108. 1037
Derenkó Béláné, Ózd, II., Vöröshadsereg u. 63. 3600

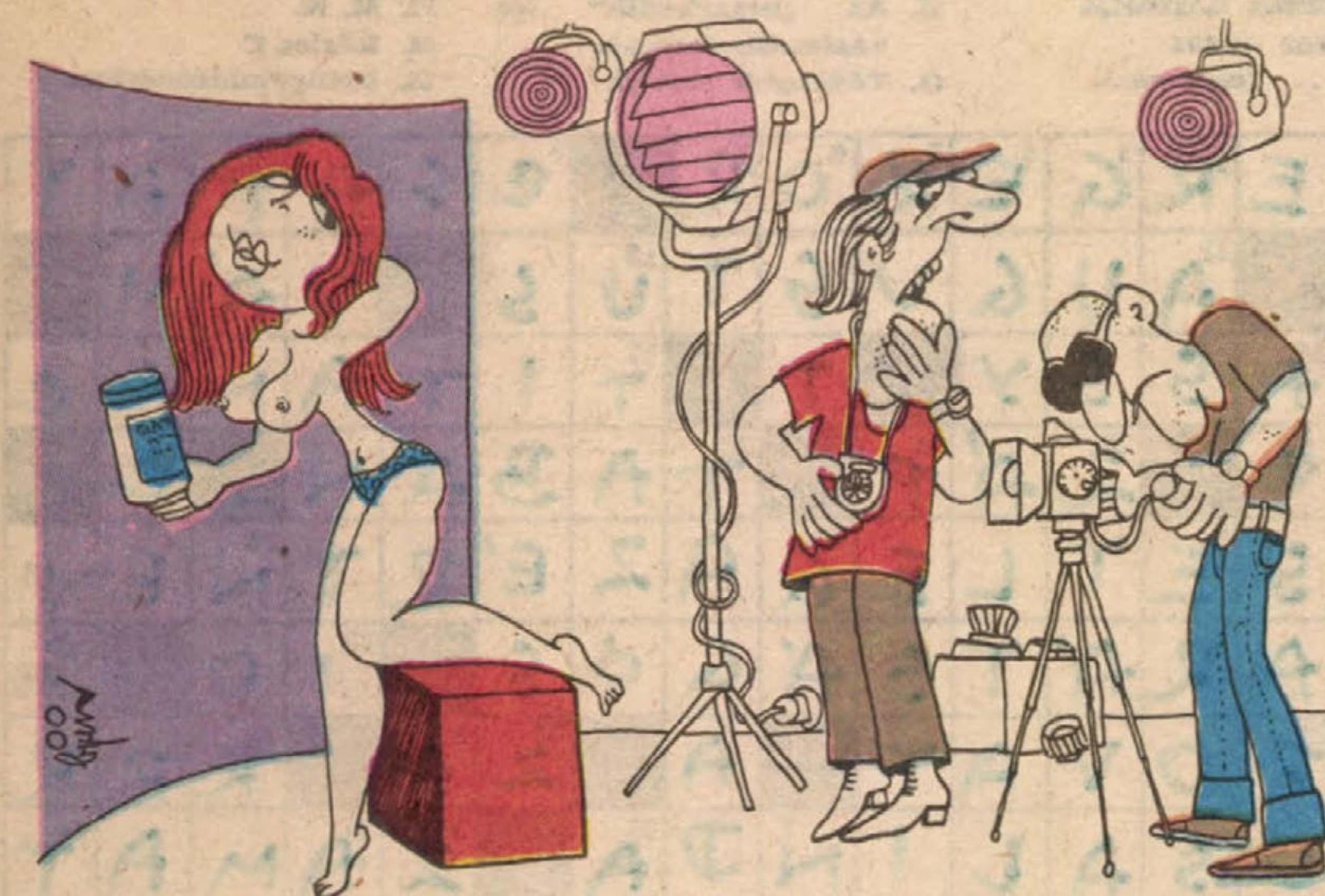
A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

CSAK FELNŐTTEKNEK!

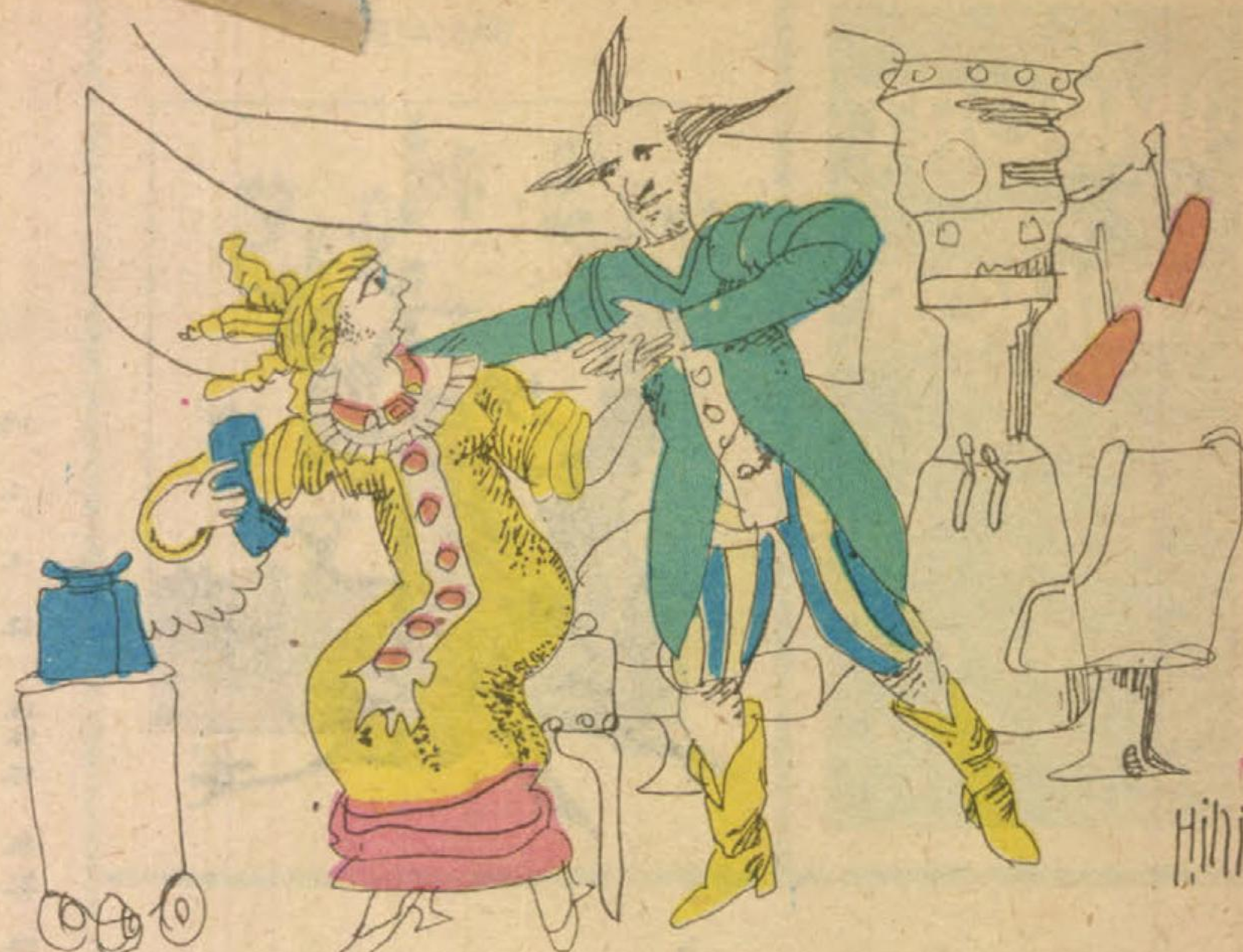

– A tied leszek, ha nem árulod el soha a galerinek, hogy te voltál az első.

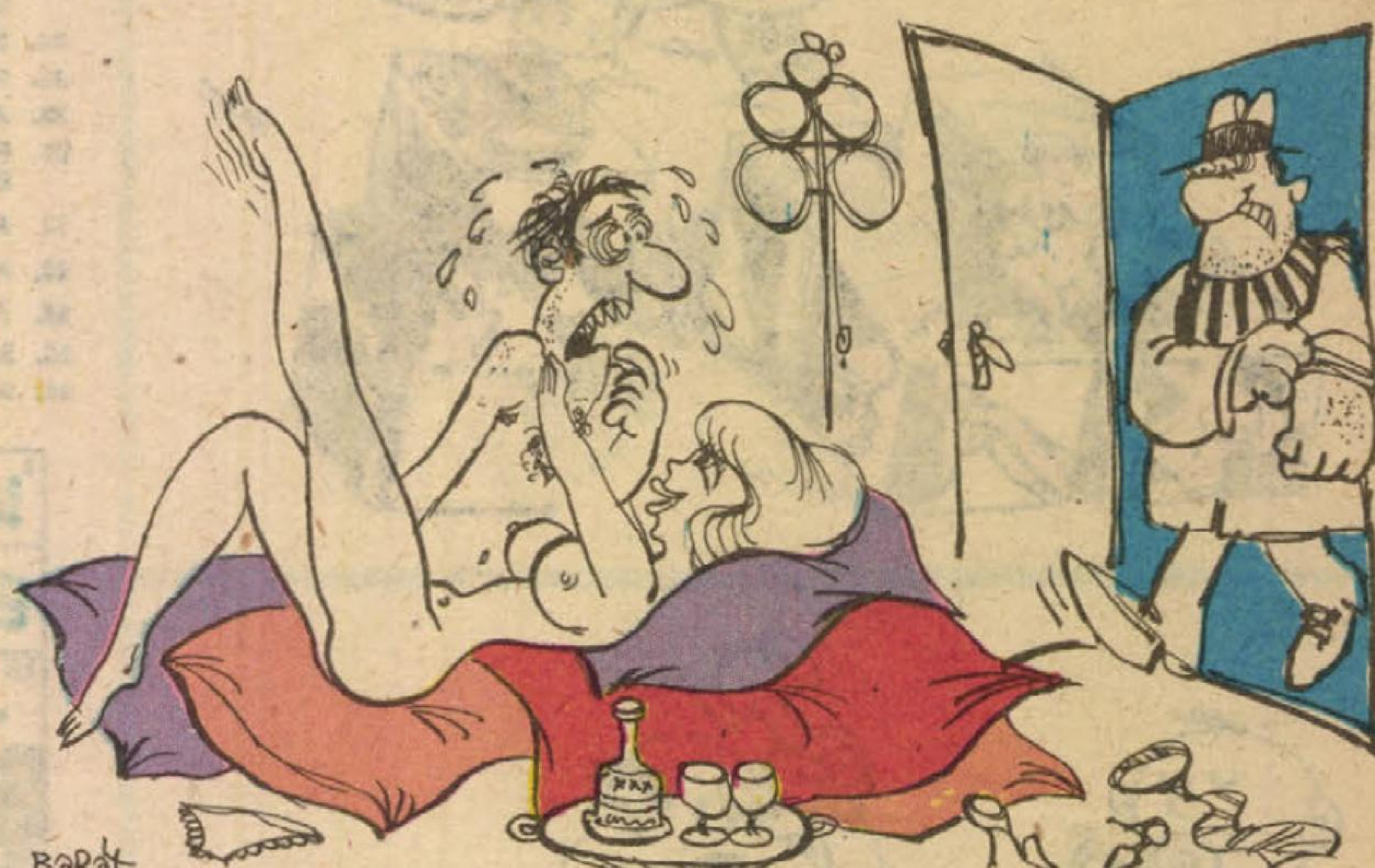

Mondd, öregem, elég szexis lesz ez a beállítás egy gyermektápszer reklámozására?

KÉP A JÖVŐBŐL

– Hadd konzultáljak előbb a szexológusommal!

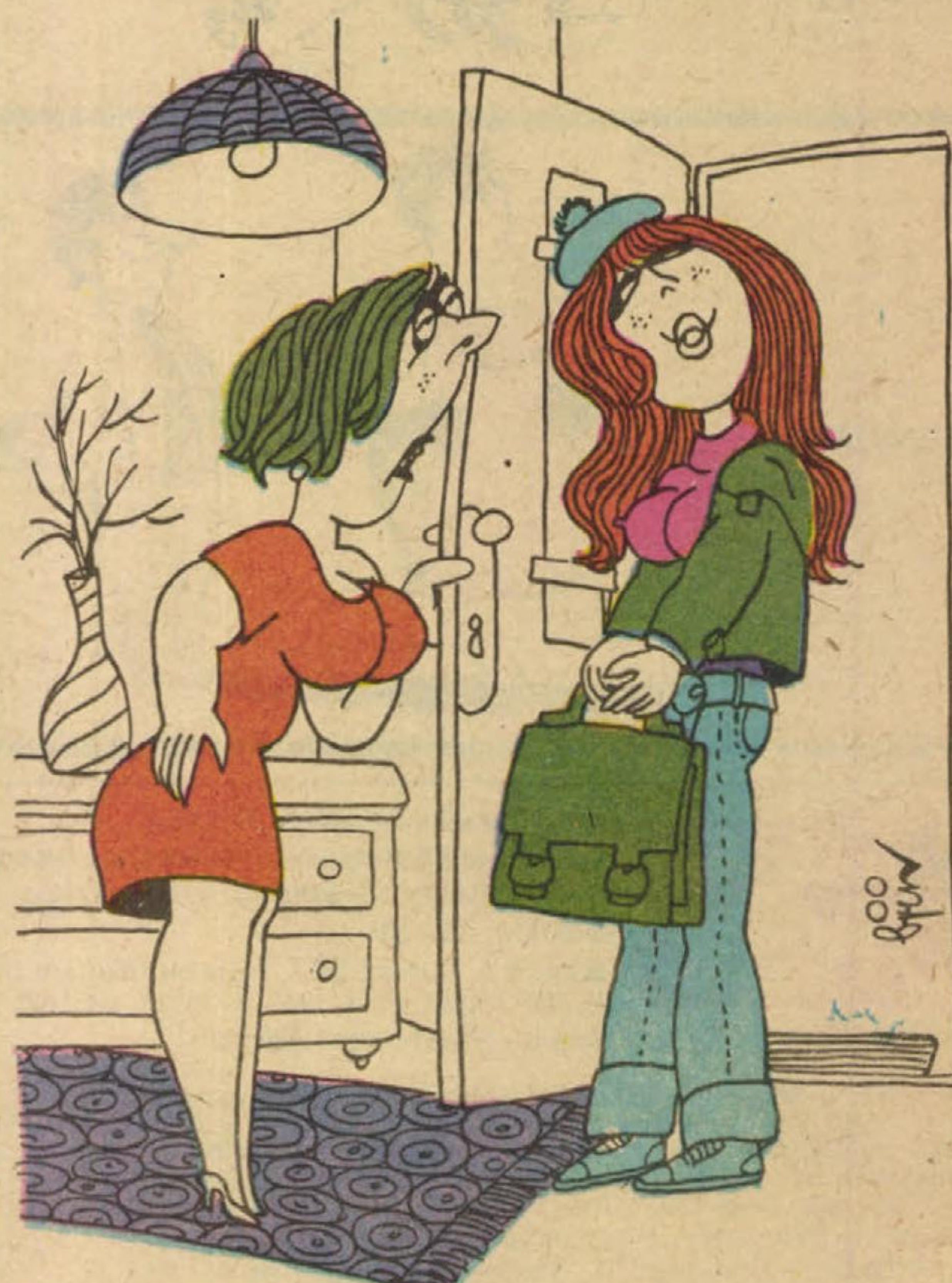

– Igazán a jövőbelátás áll a legközelebb az érdeklődési körödhöz?

Ludas Matyi

– Amilyen peches generáció a miénk, mire felnövünk, kimegy a szexhullám a divatból.

– Gratulálok, anyu! Úgy döntöttünk a fiúmmal, hogy nagymama leszel...